Doğan Kardeş

Sayı : 3 | 12 MAYIS 1969 | 75 Kuruş

Sokak Kedisi
KARAMAÇA

(Sayfa 24 - 25)

Şeytan Çekici PEN Otomobil kazasından kurtulduktan sonra...

KORKUNÇ KAPAN!

Şeytan Çekici Pen'e Hindistan'ın havası yaramadığı için Londra'ya gönderilmişti. Otelde mürebbiyesini beklerken canı sıkıldı, bir taksiye binip otomobil sergisine gitti. Orada bindiği arabayla bir kaza yapacağı sırada kurtulup kaçarken onu bir kadın yakaladı. Bu kadın onun dadısıydı. Pen evde o gece deliksiz bir uyku uyuduktan sonra...

DİKKAT!.. DİKKAT!.. ÖNÜMÜZDEKİ HAFTA VERECEĞİMİZ «19 MAYIS» TABLOSUNU DOĞAN KARDEŞ DERGİSİ İÇİNDEN NASIL ÇIKARACAĞINIZI AÇIKLIYORUZ!..

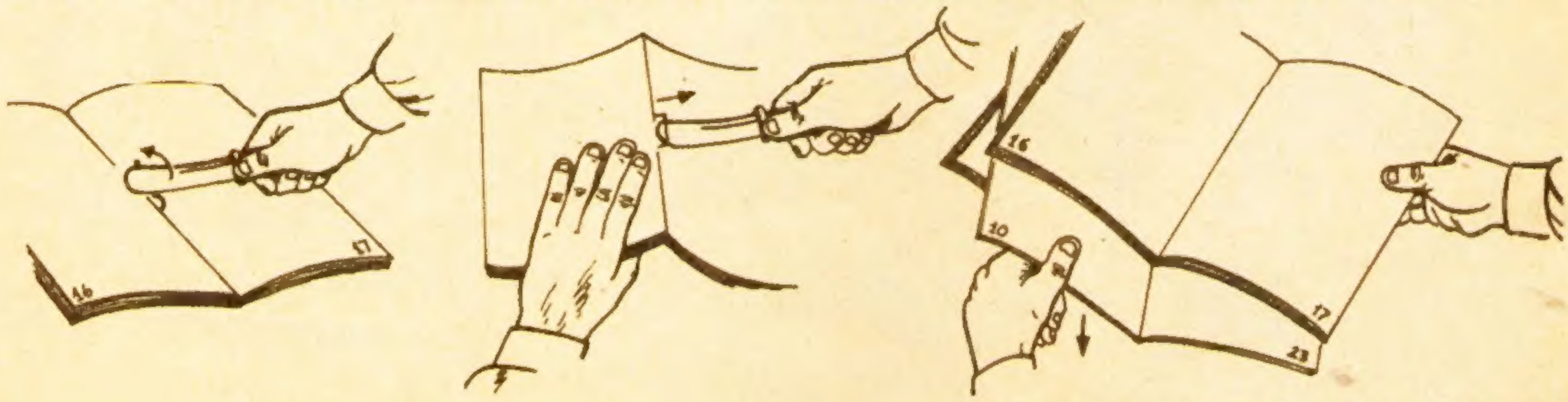

Derginizi açmadan önce ortadaki tel zımbanın uçlarını bir bıçakla kaldırınız.

Düzelttiğiniz tel zimbayı dıştan gene bıçağın ucuyla çıkartınız. Böylece dergi tel dikişten kurtulur.

10'uncu sayfayı bulup, bunu resimdeki gibi çekip çıkarınız. Teli yerine takarak uçlarını kapatınız. Artık derginizi baş tarafından bıçakla açabilirsiniz.

KİMSİN?

YA SEN? BABAMIN TOPRAKLARINDA İŞİN NE?

NE? YOKSA SEN ŞEY Mİ...

EVET, WARD'LARIN. KIZIYIM. SÖYLE KİMSİN?

BENİ TANIMADIN MI KÜÇÜK HANIM? BEN KORUNUZUN BEKÇİSİYİM. TAVŞANI YAKALAMIYOR, ONU KURTARIYORDUM.

KORUYA HAYDUTLAR DADANDI. HAYVANLARI AVLIYORLAR. AMA YAKALIYACAĞIMI ONLARI...

SANA YARDIM EDERİM.

BEKÇİNİN ADI "ÖRÜMCEK" Tİ... EVE DÖNDÜKLERİNDE EJDERHA BEKLİYORDU..

NERELERDEYDİNİZ KÜÇÜK HANIM? LÜTFEN SÖYLER MİSİNİZ

DADISI O GÜN PEN'İ HİÇ DIŞARI BIRAKMADI.

HAYDİ YATMA ZAMANI GELDİ... DERSE YARIN DEVAM EDERİZ...

ERKEN AMA NEYSE... BELKİ İYİ RÜYALAR GÖRÜRÜM...

FAKAT, ODASINA GİDİNCE AKLINA BİRŞEY GELDİ

HAYIR! UYKUM YOK. CANIM MACERA İSTİYOR. HAYDUTLARI YAKALAMAYA ÇALIŞAYIM...

SABAHKİ YERE GİDEYİM, BELKİ BULURUM...

BİRDEN AYAĞI TAKILDI...

AYY!

ÇAT!

AYAĞI KAPANA SIKIŞMIŞTI...

GELECEK HAFTA : *HAYDUTLAR!.*

GİZLİ DÜŞMAN 3

EVET AMA, NASIL? ZERO X'E YETİŞECEK BAŞKA UZAY GEMİSİ YOK Kİ!

BELKİ DE VAR, DELTA-KUYRUKLU YILDIZ 7...

ONUN DAHA DENEMESİ YAPILMADI. TEHLİKELİ OLABİLİR!

ZERO X'İ KURTARMAK İÇİN TEHLİKEYİ GÖZE ALMALIYIZ!

DELTA-KUYRUKLU-YILDIZ 7...

TAMAMLANMIŞ, İLK DENEMESİ İÇİN BEKLİYORDU...

BİRAZ SONRA BRAD'İN YÖNETİMİNDE İLK UÇUŞA ÇIKMIŞTI...

DENEME BAŞARILI GİDİYOR... ZERO X'İN HIZ REKORUNU KIRIYORUZ!

ZERO X'E GİTTİKÇE YAKLAŞIYORDU...

MOTORLARIN BİRİSİNİ YARALAYIP HIZINI KESEBİLİRSEM ÇOK İYİ OLACAK!

GEMİM PARÇALANACAK.....

TAM BRAD ATEŞ ETMEK ÜZEREYKEN...

FÜZELERİ ATEŞLEDİLER, VANDIM!

AH HH!

ARKAS VAR

MANŞ'I DAHA HIZLI GEÇECEK YENİ BİR TAŞIT

HOVERCRAFT

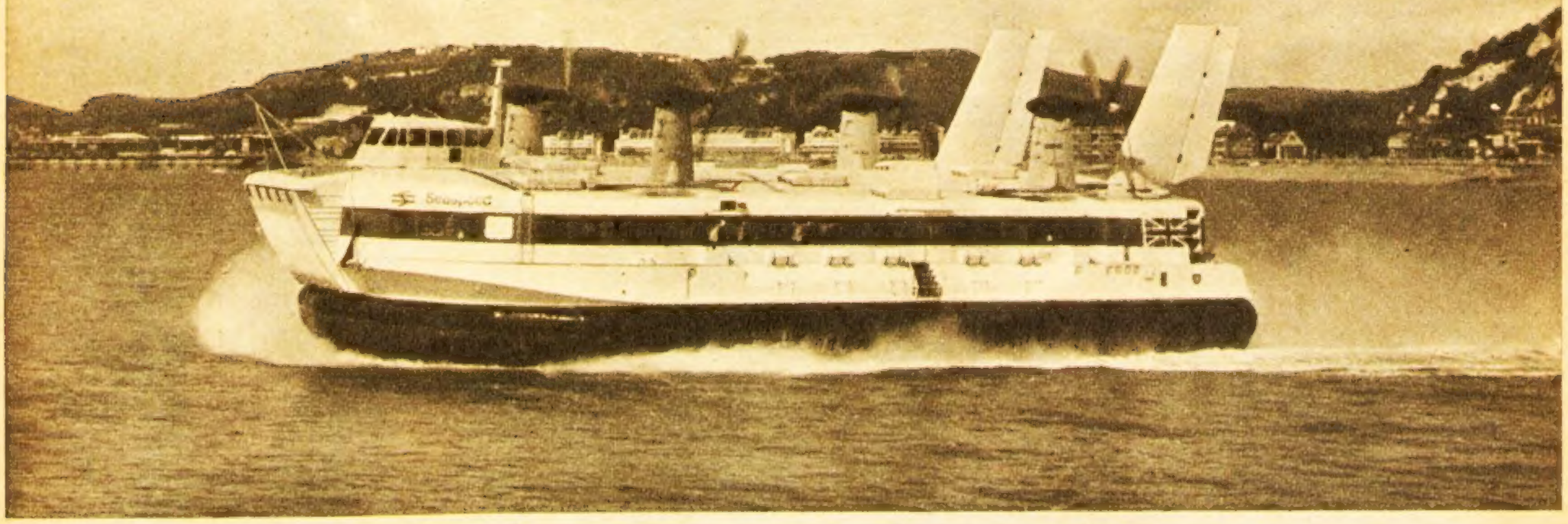

Yolculuk hızında devrim yaratan ilk uçağın havalanışından beri altmış yıl oluyor. Ama son yirmi yıl içinde yeni bir hızlı taşıt da ortaya çıkmış, Manş Denizi'nin iki yakası arasında düzenli olarak kullanılmaya başlamıştır.

Bu yeni yolculuk aracı «Hovercraft»tır. İngiliz Demiryolları İşletmesi «Seaspeed (Denizhızı)» adlı ilk hovercraft'ı ilk olarak geçen yıl Dover ile Boulogne arasında sefere koymuş, ancak başlangıçta birtakım ufak tefek güçlüklerle karşılaşılmıştır. Şimdi, su yüzeyinde kalan alt çevresi daha da sağlamlaştırılan «Seaspeed» bugünlerde gene sefere konacaktır. Yapılan bu değişiklikten sonra bir daha hiç bir güçlükle karşılaşılmayacağı umuluyor.

«Seaspeed», Dover ile Bulogne arasındaki uzaklığı 40 dakikada katetmektedir. Oysa, normal bir vapur ile bu yolculuk bir buçuk saat sürmektedir. Hovercraft'ın hızı saatte 80 mildir. İki yüz elli yolcu taşıyabilmekte, çok az sayıda görevli ile işletilebilmektedir. Bu araçla yolculuk, vapurlarla yolculuktan daha pahalıdır.

Bununla birlikte bu yeni taşıt, daha başlangıçta olduğu için bir çok teknik güçlüklerle karşı karşıyadır. Hovercraft, gelecekte hem deniz, hem de kara yolculuğunda büyük bir devrim yaratabilecek bir buluştur.

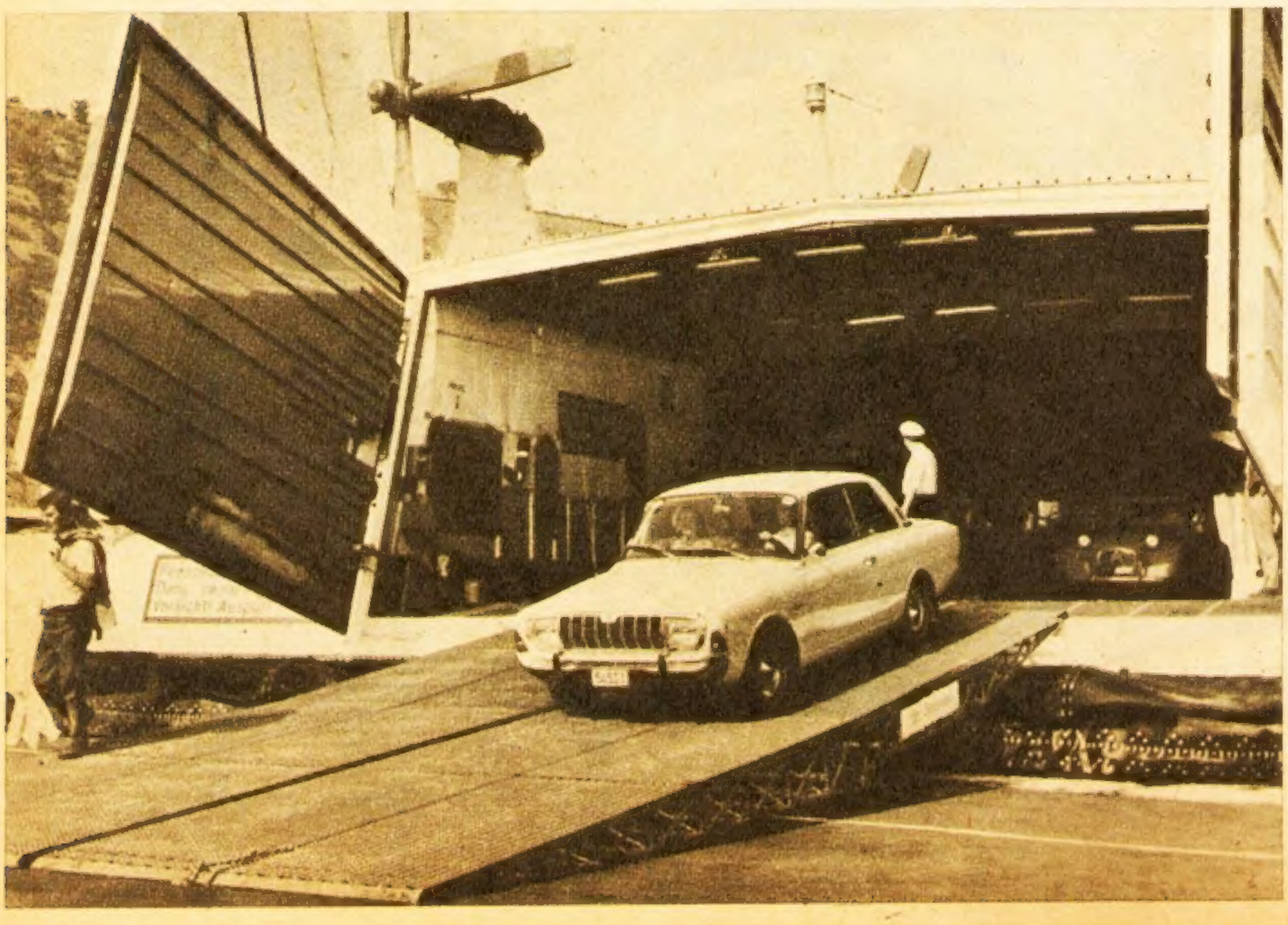

FOTOĞRAFLAR:

«Denizhızı» adlı hovercraftın seyir esnasında yandan görünüşü (üstte solda). Dover'le Boulogne arasında sefer yapan «Denizhızı»ndan otomobiller çıkarken (yanda solda). Hovercreftin hostesi küçük yolcusuna yolculuğunun nasıl geçtiğini soruyor (üstte sağda). Dover'deki hovercraft istasyonunun havadan görünüşü (yanda sağda).

Hava yastığının mucidi İngiliz bilgini Christopher Cockerell'dir. 1953 yılında çalışmalarına başlamıştır. İlk deneylerini iç içe geçmiş iki konserve kutusuyla yapmıştır. İki teneke kutu arasından verilen basınçlı havanın, yüzeyde bir «hava yastığı» meydana getirdiğini ve bunun jet motorundan daha fazla yük kaldırdığını ispatlamıştır.

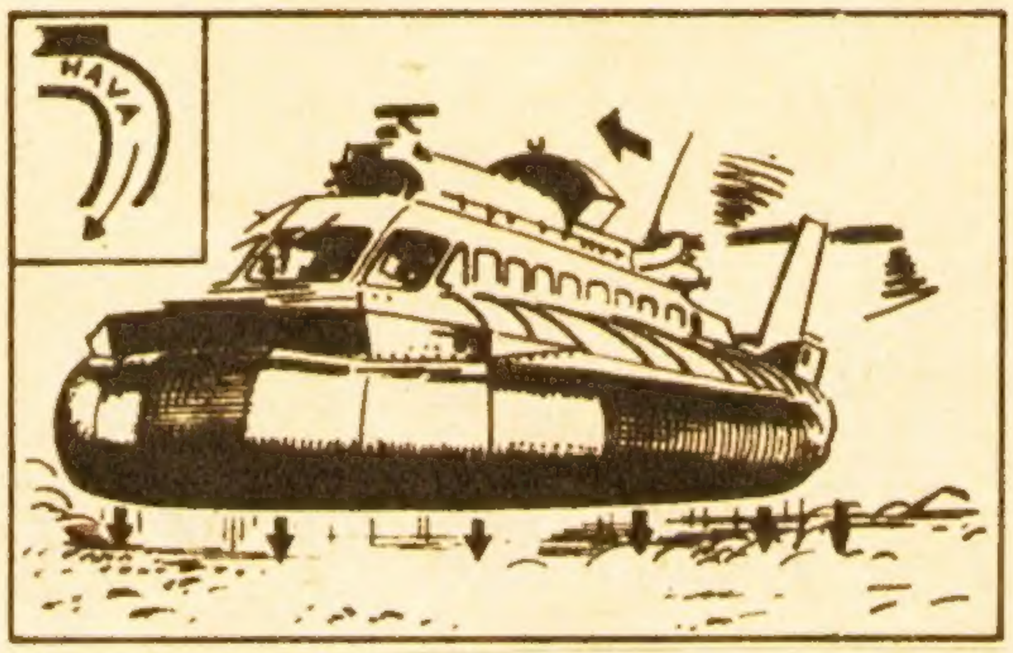

Modern «HOVERCRAFT» larda basınçlı hava aracı etek-lik gibi saran iki elâstik parça arasından verilir.

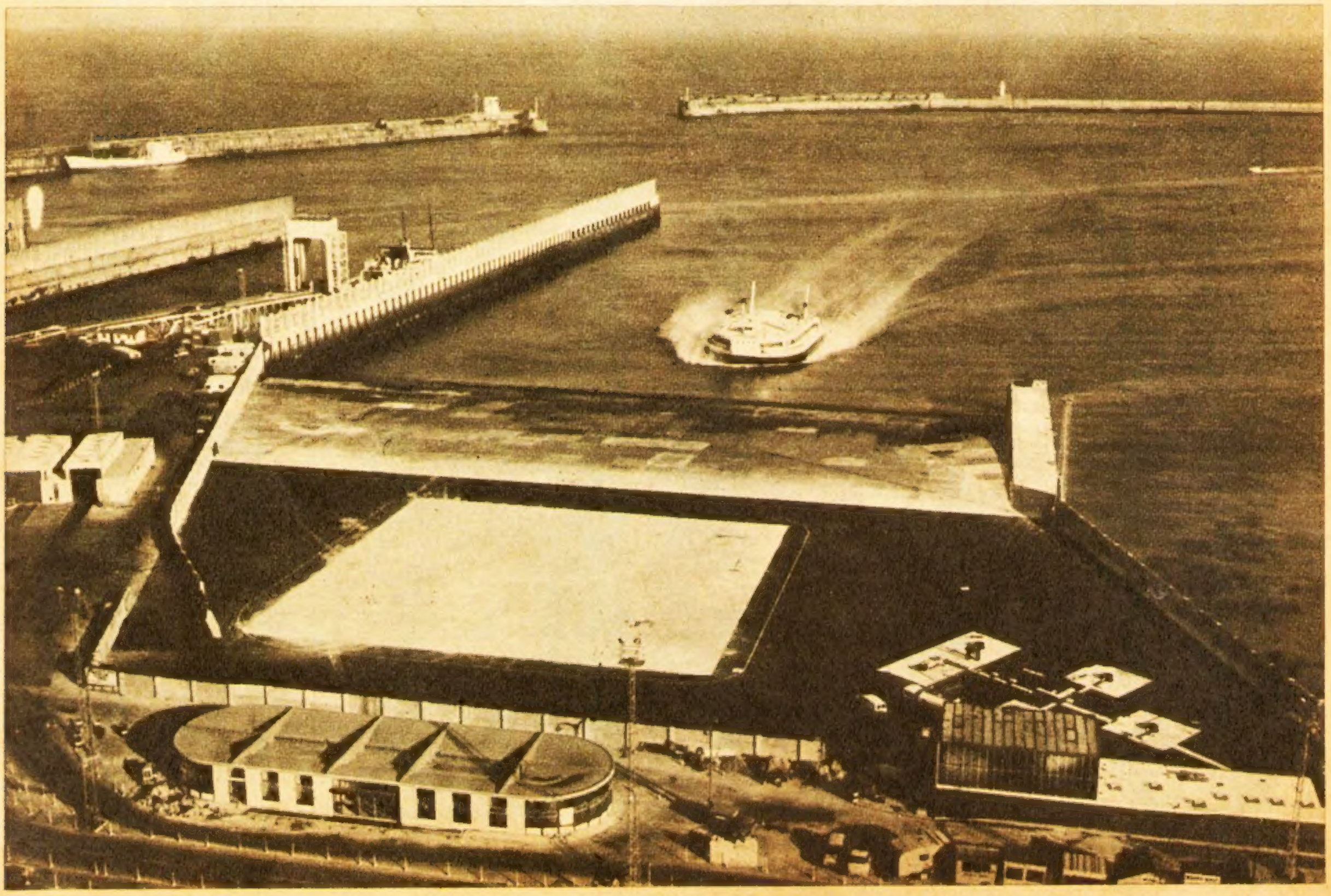

Karıncaezmez

GÜNAYDIN BAY TACETTİN TAKTAK!

?

GENE Mİ SİZ?! İNŞALLAH TAMİRAT İÇİN GELMEDİNİZ?!..

HAYIR AMA, DÜN DÜZELTTİĞİN VURUK PEK BELLİ OLUYOR ŞUNA BAKIVER..

HAA!? AMA BEN HİÇBİR ŞEY GÖREMİYORUM!

AMMA YAPTIN! DUR, BEN SANA GÖSTEREYİM DE GÖR!..

BAK, İŞTE! BURADAN BAKINCA VURUK İZİ GÖRÜNÜYOR!

İŞİ BEDAVA YAPTIĞIN İÇİN GALİBA BAŞTAN SAVMA YAPTIN. BAK, GÖRÜNÜYOR İŞTE!

BAK, İŞTE, BOYA DA HAFİFÇE KABARMIŞ!..

BU KÖŞEDEN BAKINCA HEMEN GÖZE ÇARPIYOR...

BUNU NASIL TAMİR EDECEKSİN BAKALIM HA?..

NATO'nun 20. Yılı artılı anma serisi

HANGİ PULLAR TOPLANMALI

Yazan: **Aziz K. VERSAN**

«Hangi pullar toplanmalıdır?» sorusu, pulla ilgili herkesin ilk karşılaştığı güçlüktür.

Halbuki pulculuğun en basit sorularından biri de budur.

Hoşumuza giden ya da herhangi bir nedenle yakınlık duyduğumuz pullardan başlamak suretiyle koleksiyon düzenlemek en pratik ve yararlı bir usuldür.

Ancak her işin başında olduğu gibi, pul toplarken de ortaya para konusu çıkar.

Pul koleksiyonuna ayıracağınız aylık ya da yıllık bir para sizi amacınıza ulaştırabilir. Unutmamak gerekir ki pul yalnız ve yalnız zevk için toplanır.

Yukarıdaki açıklamalardan sonra hemen şunu eklemek gerekir ki bugün bütün bir dünya pul koleksiyonu yapmak imkânsızdır. Bu amaçla pul toplamaya başlıyanlar çok kısa bir süre sonra çalışmalarının verimsiz kaldığını görürler.

Bir koleksiyonun tam olabilmesi, kapsadığı

PTT GENEL MÜDÜRLÜĞÜ
1969 Yılı Pul
EMİSYONU

PULUN Adı	Tedavüle Çıkış Tarihi	Pul Ad	Değeri
Nato'nun 20. Yıldönümü	4 Nisan 1969	2	200 kuruş
Uluslararası Çalışma Teşkilâtının 50. Yıldönümü	25 Nisan 1969	1	130 kuruş
Avrupa-Cept'in 10. Yıldönümü	28 Nisan 1969	2	230 kuruş
Atatürk'ün Samsuna çıkışının 50. Yıldönümü	19 Mayıs 1969	2	110 kuruş
Uluslararası Ticaret Odasının Yirmi İkinci Kongresi	31 Mayıs 1969	1	130 kuruş
Erzurum Kongresinin 50. Yıldönümü	23 Tem. 1969	2	110 kuruş
Uluslararası 21. Kızılaylar, Kızılhaçlar Konferansı	15 Ağus. 1969	2	250 kuruş
Sıvas Kongresinin 50. Yıldönümü	4 Eylül 1969	2	110 kuruş
Halk Oyunları Bayramı	9 Eylül 1969	4	240 kuruş
Atatürk'ün Ankaraya gelişinin 50. Yıldönümü	27 Aralık 1969	2	110 kuruş

Bütün bu pullar tedavüle çıkarıldıkları gün Posta gişelerinde satılacaktır. Koleksiyoner kardeşlerimiz buna göre Posta gişelerine müracaatla pullarını temin edebilirler.

pulların noksansız olarak bu koleksiyonda bulunması demektir. Diğer taraftan bir koleksiyonda bulunan pul serilerinin bir kısmının damgalı, bir kısmının damgasız olması da yanlıştır. Pul serileri ya bütünüyle damgasız ya da bütünüyle damgalı olmalıdır. Her iki tip pul bir arada, bir seri içinde hiç bir zaman bulunmamalıdır. Ancak içinde çok değerli bir pul varsa ve paramız bu pulu damgasız olarak almamıza yetişmiyorsa o zaman ilk fırsatta değiştirmek üzere bu pulun damgalısını satın alırız.

Pul toplamaya başlıyan kardeşlerimizin para durumları elverişli ise belirli bir kıta pullarından koleksiyon yapmaya başlayabilirler. Ama, önce kendi ülkesinin pullarından koleksiyon yapması en doğru harekettir.

Koleksiyona başlarken kolay elde edilen pulları temin ettikten sonra diğerlerini satın alma suretiyle koleksiyon genişletilebilir. Örnek verelim: Normal posta ve hatıra serilerinden sonra bu serilerle ilgili «İlk Gün Zarfları» ve özel damgalar koleksiyona eklenebilir.

Bir başka koleksiyon yapma usulü de tematik (konulara göre) koleksiyondur. Bu tip koleksiyonlar bugün için en enteresan ve pratik bir koleksiyon tarzıdır.

Tematik pul koleksiyonlarının başlıca örneklerini şöylece sıralayabiliriz:

a) Olimpiyatlarla, b) Sporla, c) Çiçekle, d) Uçaklarla, e) Meşhur adamlarla, f) Anıtlarla, g) Ünlü ressamların tablolarıyla, h) Uzayla ilgili, i) Hayvanlarla, j) Çeşitli ülke bayraklarıyla, k) İzcilikle, l) Çocuk resimleriyle ilgili pullar ve seriler.

Tematik koleksiyonlarda esas konu olduğuna göre bu tip koleksiyon bir tek ülke pullarından çok bütün dünya ülkelerini içine alır. Ancak burada her ülkeden bir ya da iki seri alınmalıdır.

Araştırmaya meraklı olan kardeşlerimize tematik koleksiyon yapmalarını öğütleriz.

Koleksiyonlarınıza koyacağınız pullara önem vermelisiniz. Yalnız damgalı pul toplayanlar, özellikle damgaların çok hafif ve okunaklı olmasına dikkat etmelidirler. Damgasız pul toplayanlar, serilerin tam olmasına ve aralarında damgalı pul bulunmamasına önem vermelidirler. Pullar ister damgalı ister damgasız olsun, dantellerinin çok düzgün, üstlerinin lekesiz bulunmasına dikkat edilmelidir. Dantelsiz pulların ise dalma dört kenarının eşit ve dantelli pul büyüklüğünden biraz daha büyük olmalıdır.

Pul serilerinin eksik olarak alınmaması da dikkat edilecek sorunlardan biridir. Eksik alınan bir serinin sonradan tamamlanması çok zor hattâ imkânsızdır. Böyle bir seriyi tamamlamak için bu seriyi yeniden almak gerekir.

Gelecek yazımız:
KOLEKSİYONUN HAZIRLANIŞI

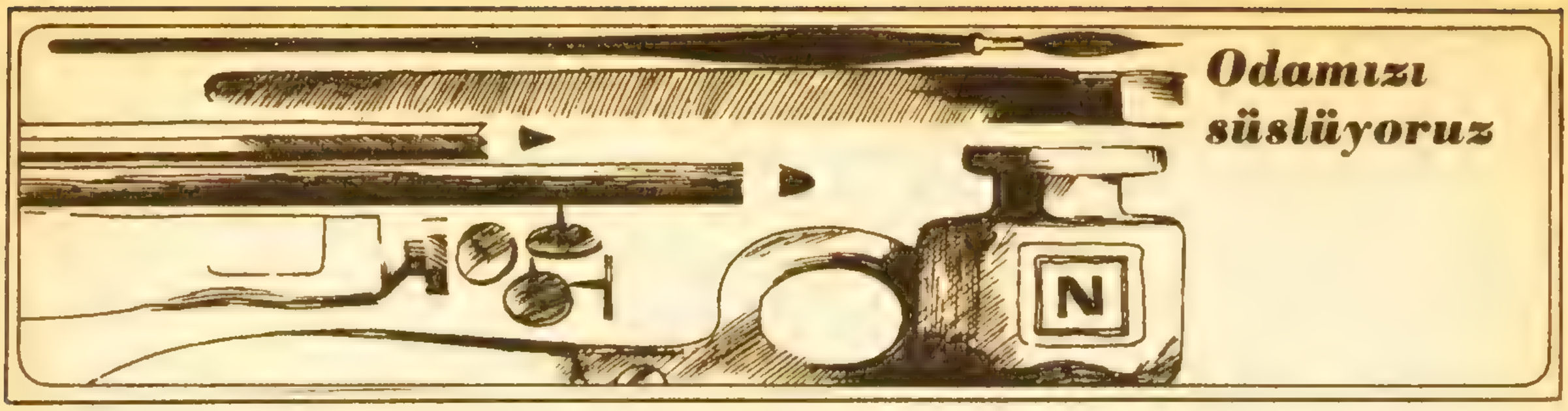

Odamızı süslüyoruz

İşte kız olsun, erkek olsun, her kardeşin kolaylıkla yapabileceği güzel bir mozaik deseni. Odanız, bu mozaiklerle çok cici bir görünüş kazanacak. Mozaiklerin uzun süre dayanmasını istiyorsanız, cam altına yerleştiriniz.

Gerekli araçlar: Fon için büyükçe bir tabaka beyaz karton, renkli elişi kâğıtları, makas, kalem, yapıştırıcı, fırça, alkollü vernik.

Fotoğraf 1. Elinizden resim yapmak geliyorsa, dikdörtgen biçimindeki büyükçe bir karton üzerine dilediğiniz bir şekil çizin.

Renkli elişi kâğıtlarından 1,5 cm. genişliğinde uzun şeritler kesin.

Fotoğraf 2. Bu şeritleri tekrar dikdörtgen ya da kare biçiminde ufak parçalara ayırın.

Fotoğraf 3. Sonra bu renkli ufak parçacıkları, 1 mm. kadar aralıklarla, çizdiğiniz resmin üzerine mozaik şeklinde yapıştırın

Fotoğraf 4. Resim iyice kuruduktan sonra, üzerine bir fırçayla, alkolde sulandırılmış vernik surun

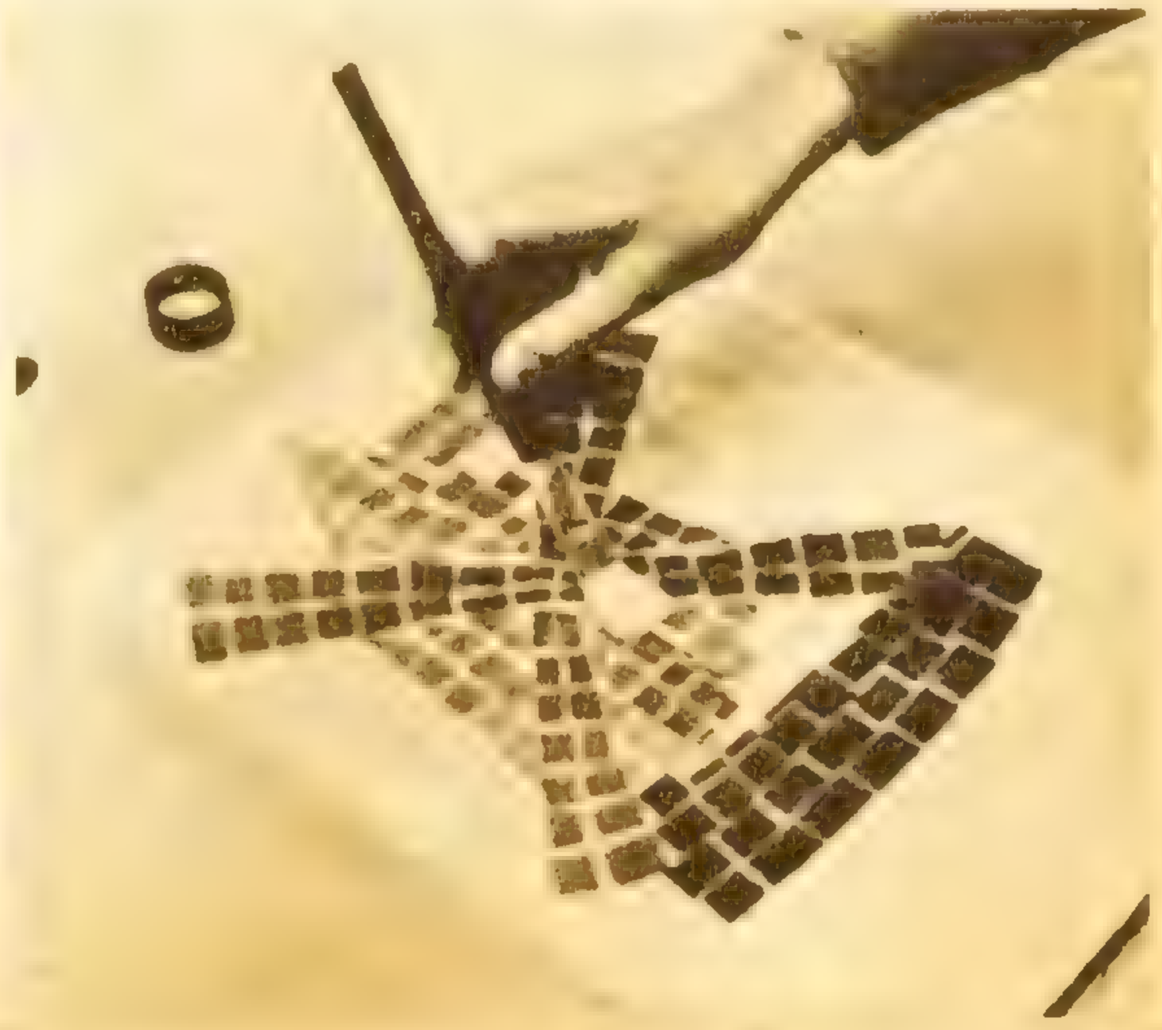

HİKÂYE

H. J. Williams'tan çeviren **AKŞİT GÖKTÜRK**

Hayalet Ağacı

Kuzey Birmanya ormanlarındaki ağaçların en garibi Bovdi Bin ağacıdır. Gerçekte ağaç da değildir. Birer yılanı andıran dallarıyla görülmedik bir bitkidir. Bu yılan dallar en yakında bulunan ağaca dek uzanır, ağacın gövdesine kol gibi sarılır, yukarı doğru tırmanırlar. Zamanla ağacı öyle kıskıvrak sararlar ki, bir gün gelir koca ağaç kurur oider.

Kuruyan ağaç, bir yandan çürürken, azgın bitki daha da gelişerek yükselir. Öylesine büyür ki, kıvrık dalları ortasında kocaman bir fili rahatça barındıracak bir oyuk belirir.

Birmanya'lılar bu oyuk içinde, ölmüş kimselerin ruhlarının yaşadığına inanırlar. Bu bitkinin dibine, yakın köylerden her zaman türlü yemişler, çiçekler getirir bırakırlar.

Ben bir ormancı olarak bu Bovdi Bin ya da Hayalet Ağacı'nı çok severdim; çünkü sıcak mevsimlerde çadırımı kurabileceğim tek gölgelik yeri bu ağaçlardan biri altında bulurdum; ama Birmanya'lı yerlilerin bu ağacın yakınına sokulmak istemediklerini gördüm.

Fırtınalı bir mayıs günü bu Bovdi Bin ağaçlarından biri altına sığınmıştık. İki ırmak arasında uzanan bir tepeler dizisi boyunca ilerliyorduk. Ertesi gün aşacağımız tepenin adı **«Nat Sin»**di. Nat Sin «Fil Hayaleti,» demekti. Bu garip adın nerden geldiğini bir türlü kestirememiştim.

Yerli nişancımla birlikte en önde ilerliyordum, yüklerimizi taşıyan dört fil de arkamızdan geliyorlardı. Nişancım Bovdi Bin ağacı yakınına sokulmak istemedi. Elli metre ötedeki çalılar arasına sığındı.

Benim Bovdi Bin ağacının iki yanında Bovdi Bin ormanları uzanıyordu, benim ağaç tam ortadaydı. İçinde de rahat rahat girebileceğim genişlikte kocaman bir oyuk vardı.

Kendim girmeden önce içeriyi ellerimle bir yokladım, elime bir tüfek çarptı! Uzanıp baktım. Evet, bir tüfek vardı ağacın içinde. Birisi buraya bir tüfek bırakmıştı. Şaşkınlıktan donakalmıştım: bir türlü anlam verememiştim bu işe. Bu tüfek nasıl gelmişti buraya? Yıllardır burada kalmaktan nerdeyse paslanmıştı. Ama kim bırakmıştı, neden saklamıştı, neden sakladığı bu yerden geri almamıştı tüfeğini?

Tüfeği açmaya çalıştım, bir türlü başaramadım. Nişancıma gösterdim, dokunmak bile istemedi. «Bu bir hayaletin tüfeği,» dedi.

Fırtına dindi; fillerle öbür adamlarımız da geldiler, çadırlarımızı kurduk. Bütün o akşam tüfeği açmaya uğraştık, ama çabamız boşunaydı. Adamlarım başıma toplanmış, büyük bir merakla bakıyorlardı. Sonunda, yıllarca önce bu tüfeği hırsızların bir ormancıdan çalmış olabileceğini ileri sürdüler. Belki sonradan nereye sakladıklarını unutmuşlar, ya da yakalanıp hapsedilmişlerdi. Belki de asılmışlardı.

En yakın köy, yürüyerek dört saat uzaktaydı. Pya adlı bir yerdi bu. Buraya köy demek de pek güçtü, çünkü ancak sekiz kulübesi vardı. Böyle sıkıntı içinde yaşayan, böylesine mutsuz bir Birmanya köyü daha görmemiştim. Köylülerin pek az tarlası vardı, çoğunlukla ormanda bulabildikleri yemişlerle yaşıyorlardı. Çok yoksul bir yerdi, öbür varlıklı Birmanya köylerine hiç benzemiyordu. Ama çok eskiden Pya şimdikinden çok daha büyük, çok daha mutlu bir yermiş, çünkü az ilerde bir zamanlar Birmanya'lı rahiplerin yaşadığı kocaman bir tapınağın yıkıntıları göze çarpıyordu.

Akşamleyin tam işlerimizi bitirip oturduğumuz sırada çadırıma garip bir konuk geldi. Yalnız başına yaşayan bir rahipti bu.

Bu konuğun gelişinden hiç de hoşlanmamıştım. Çok yaşlı, üstü başı kirli, yoksul bir adamdı. İlkin dilenci olduğunu sanmıştım. Kendisine bir paket çay, bir kutu konserve süt, bir kutu balık konservesi, biraz da para verdim, sonra da bunları alıp beni rahat bırakmasını söyledim. Ama verdiklerimle hiç ilgilenmemesi beni şaşırttı. Konuşmak istiyordu.

«Ötekinin ölümünden beri buraya ayak basan ilk İngiliz sizsiniz. Onun mezarı şurdadır» dedi. Eliyle derenin öbür yakasını gösterdi. «Şu kocaman ağacın olduğu yerde. Bir

© Doğan Kardeş

hayli oluyor. O zamanlar ben tapınakta genç bir çocuktum.»

Önce ağaca sonra da yıkılmış tapınağa baktım. «Kimdi bu İngiliz?» diye sordum.

«Nat Sin tepesini aşmaktan korkmadınız mı?»

«Hayır,» dedim. «Ne var korkacak?»

O zaman bana şunları anlattı:

«Eskiden Pya birçok evleri, kocaman bir tapınağı bulunan büyük, mutlu bir köydü. Bir gün genç bir ormancı geldi; açlıktan, hastalıktan yarı bitkin bir durumdaydı. Omuzunda, kendisinden de bitkin kocaman bir kara köpek taşıyordu.

«Rahipler onu tapınağa götürerek kendisiyle ilgilendiler. Başından geçeni sorduklarında, bir akşam üzeri ormanda kocaman bir file ateş ettiğini, yaralamakla birlikte öldüremediğini, fili kovalarken yolunu yitirip bir daha kamp yerine arkadaşlarının yanına dönemediğini söyledi.

«Bir haftadır hiç bir şey yememişti. Ağaç yapraklarını yemeyi denemişti; tek arkadaşı olan köpeği yiyecek bir şey bulamadığı için birkaç gün sonra adım atamayacak duruma gelmişti. Köpeğini çok seviyormuş bu İngiliz. Tüfeğini bir yere bırakarak köpeği sırtına almış. Irmağın aşağısına doğru inerse bir köye rastlayacağını düşünüyormuş. Böylece Pya'ya varmış. Ama çok yaşamadı.

Bu ormancının ölümünden kısa bir süre sonra dev azmanı bir fil görünmüş; köylülerin o güne dek gördükleri fillerin hepsinden daha büyükmüş bu fil. Her gece tarlalara girerek ekinleri bozuyor, köylülerin kulübelerini yıkıyormuş. Köylüler bu filin İngiliz'in ateş ettiği fil olduğunu, İngiliz'e yardım ettikleri için Pya'lılara kızdığını söylemişler.

Köylülerin tüfeği yokmuş. Rahiplerle birlikte hepsi, kadın erkek, çoluk, çocuk taşıyabildikleri eşyalarını

OKULA GİDEN TAVUK

Kalifornia'nın Long Beach şehrindeki Grant Ana Okulu'nun bir de tavuk öğrencisi vardır. Adı Gwen olan beyaz legorn cinsi bu tavuk okulda çocuklarla oynar, resim dersinde onlara modellik eder (yanda). Arasıra da yumurtlamak için yer arar (üstte sağda), ya da toprağı eşeleyip yiyecek solucan bulur. Ama genellikle sınıfın içinde, çocukların ortasındadır. Onlarla birlikte gürültü eder, salıncakta sallanır. Gwen, her sabah öğrencileri okulun kapısında karşılar. Yakında oturan öğrencilerden geç kalanları da camlarına vurarak yataklarından kaldırır (üstte solda).

alarak Pya'yı boşaltmışlar. Böylece köy azgın file kalmış.

«Bütün bunlar uzun bir zaman önce oldu. Fil öldü. Ama hayaleti Nat Sin tepesinde, yaşamaya devam etti.

«Kısa bir süre önce bir rahiple köylülerden birkaçı Pya'ya geri döndüler. Ama gene korku içindeler; bugün bile filin hayaletinin saldırısına uğramaktan korkuyorlar.

«İşte sizi bunun için görmeye geldim,» dedi. «Nat Sin tepesini sağ-

salim geçmişsiniz. Bu iyi bir belirti sayılır.»

«Pya artık bir saldırı tehlikesinde değildir,» dedim.

«Bana imzalı bir yazı verebilir misiniz? dedi. «Bu yazı, ölen İngiliz'in yakın arkadaşı olduğunuzu, onun ruhunun sizden Pya'da yeniden barışın kurulmasına yardımcı olmanız, böylece köylülerin de geri dönmesi dileğinde bulunduğunu söylesin. Belki bu yazdıklarınızı gösterirsem korkuları geçer, hepsi geri dönerler.»

Köyün içler acısı durumuna baktım. Kendi kendime, burasının bir zamanki mutlu günlerini, insanlarının gene dönmesiyle, kafalarda yer etmiş, korkunun silinmesiyle nasıl yeniden canlanabileceğini düşündüm. Yazıyı yazarken, adını bile bilmediğim İngilizi; yıllar önce, benim fırtınada sığındığım Bovdi Bin ağacına girerek tüfeğini sakladığını düşündüm. Ama yolunu yitirmişti, açtı, kara köpeğinden başka arkadaşı yoktu. Tüfeği, belki de taşıyamayıp attığı eşyalarının sonuncusuydu.

Birden aklıma Nat Sin tepesindeki fil hayaletini kovmak için bir yol geldi. Yazıp imzaladığım yazıyı rahibe vermeden önce çadırıma giderek yatağımın altından tüfeği çıkardım.

Tüfeği rahibe gösterdim. «Bunu Nat Sin tepesinin eteğinde buldum.» dedim. «Bu, bir hayaleti bile öldürebilecek bir tüfektir. Oradan aldım getirdim şimdi. Filin hayaletini öfkelendiren şey buydu herhalde. Bu tüfek gittikten sonra öfkesi geçmiştir artık. Bundan sonra kimseye kötülüğü dokunmayacaktır.»

Tüfeği uzattım, ama elini bile sürmek istemedi. Sonra tüfeği çay, süt ve paranın üzerinde durduğu masaya bıraktım. Tüfeğe uzaktan bir süre baktı, sonra yalnız benden istediği imzalı yazıyı alarak çıktı gitti.

Geceleyin tüfeği gene elime aldım. Belki açmamı kolaylaştırır umuduyla yağladım. Bu kez açmayı başardım, gaz lambamın ışığında incelemeye koyuldum. İçinde iki boş mermi kovanı vardı. Olayın sonunu bu iki kovandan çıkardım.

Evet, tüfekle her şey aydınlanıyordu bence: Genç İngiliz artık yiyecek bile arayamayacak ölçüde bitkin bir durumda tepenin eteğine vardığında, birileri işitir de yardımına gelir umuduyla son iki mermisiyle iki el ateş etmişti.

Adamın, yanıbaşında kara köpeğiyle orada oturup, yardımına gelen olur mu diye can kulağıyla çevresini dinleyişi gözümde canlandı. En sonunda hiç kimsenin gelmeyeceğini anlamıştı. Böylece tüfeğini, kurtulduktan sonra geri gelip almak üzere Bovdi Bin'in içindeki oyuğa koymuştu...

Hayır, dedim kendi kendime! Olamaz!

Tüfek kullanmayı bilen herkes, ateş edildikten sonra boş kovanların tüfeğin içinde bırakılmaması gerektiğini bilir. İçerde kalan boş kovanlar, bir süre sonra tüfeği kullanılmaz bir hale sokabilirler.

Tüfeği bir daha oraya geri dönüp de alabileceğini umsaydı, kovanları içinden çıkarırdı. Peki neden çıkarmamıştı?

Çıkarmamıştı, çünkü bir daha oraya hiç dönemeyeceğini biliyordu. İçindeki iki boş kovanla bu tüfek, genç adamın ardında bıraktığı bir haberdi sanki: «Her şey bitti. Bir daha hiç dönmeyeceğim.»

Çocukların Kapıştığı Kitaplar!

ARMAĞAN
ÇOCUK KLASİKLERİ

5'inci kitap
ROBINSON CRUSOE

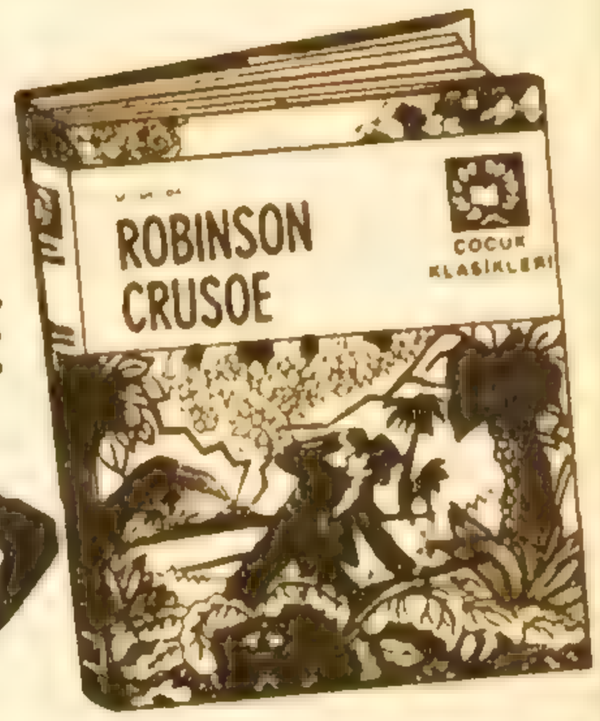

Yeni Çıktı!

Zengin İkramiyeler

5'inci (SON) kupon bu kitaptadır.

Her kitapta bir İKRAMİYE kuponu vardır.

Bu kuponlardan 1'den 5'e kadar biriktiren okuyucularımız arasında çekilecek kur'ada: ● 1 erkek okuyucuya MOBYLETTE marka MOTORLU BİSİKLET, 1 kız okuyucuya SİNGER DİKİŞ MAKİNESİ, veya isteyenlere bunların bedeli ● 25 kişiye 1'er ANSİKLOPEDİK SÖZLÜK takımı; ● 25 kişiye 1'er MÜZİK VE MÜZİSYENLER ANSİKLOPEDİSİ ● 2.500 kişiye 12'şer fasiküllük karma RESİMLİ BİLGİ takımı hediye edilecektir. Tafsilâtı kitaplardaki kuponlada okuyunuz.

Her kitap çocukların kolayca anlayacağı açık bir dille yazılmış, iyi cins kâğıda basılmıştır. Beşrenk yaldızlı kapak içinde sağlam bez ciltli, bol resimlidir.

NEŞRİYAT A. Ş. ● Genel Dağıtım: BATEŞ A. Ş.

D. K. — 6

BİRLİKKENT'İN SAVUNMA GÖREVİ VERİLEN ATEŞ KAPTAN YOLDA BİR DÜŞMAN UÇAĞI İLE KARŞILAŞTI. ATEŞ EDİP TUTTURAMAYINCA ÜSSE VARMASINI ÖNLEMEK İÇİN BÜTÜN HIZI İLE ONA ÇARPARAK DARÇALADI...

ATEŞ KAPTAN'IN UÇAĞI HAFİF YARA ALMIŞTI. YOLA DEVAM ETTİ.

MARS'LILARIN GİZLİ IŞINLARI ATEŞ KARTAL'A GENE SOĞUK TERLER DÖKTÜRÜYORDU KAPTAN MAVİ BU HALE ÇOK ÖZÜLÜYORDU...

ATEŞ KAPTAN BİR DÜŞMAN UÇAĞI DAHA GÖRÜNCE ÜSSE SALDIRMASININ ÖNLEMEK İÇİN HIZLA ÇARPTI..

BU SEFER ONUN UÇAĞI DA PARÇALANMIŞ, KAPTAN MAVİ PARAŞÜTLE ATLAMIŞ VE ATEŞ KAPTAN ANCAK DENİZDEN BAYGIN ÇIKARILMIŞTI...

NE KADAR SONRA GÖREVE DÖNEBİLİR DR.

BUNDAN ÖNCEKİ TECRÜBELERİMİZDEN ÖĞRENDİĞİMİZE GÖRE ATEŞ KAPTAN ÖLÜMSÜZDÜR BİR KAÇ GÜN SONRA İYİLEŞİR...

ATEŞ KAPTAN

MARSLILARA KARŞI

ATEŞ KAPTAN
Yedi Renk Güvenlik Gücü Komutanı

KARA KAPTAN
Marslıların Casusu

MARS'LILAR ACABA NİÇİN BİRLİKKENTE DEĞİL DE BULUTÜSSÜ'NE SALDIRDILAR?

ANLAMIYACAK BİR ŞEY YOK KAPTAN MAVİ, PLANLARI.

ÖNCE BULUTÜSSÜ'NÜ ELE GEÇİRİP ORADAKİLERİ GİZLİ IŞINDAN GEÇİRECEKLER.

BURADA KALIP IŞINLANMAYI MI BEKLEYECEĞİZ?

HAYIR! BULUTÜSSÜ KUVVETLERİNE HABER VER KAPTAN MAVİ.

PEKİ.

ÜSSÜMÜZ 177. BÖLGEDE BAŞKA BİR BULUTUN ÜZERİNE KONACAKTIR. YÖN 3-19, HIZ 15!

PEKİ.

HAZIR OLUN! MARSLILARIN SALDIRISI BEKLENİYOR! İLK TEDBİR OLARAK YER DEĞİŞTİRECEĞİZ..

ÜSSÜN ATOM MOTORLARI ÇALIŞTI.

ÜS KOCA BİR MADEN KİTLESİ GİBİ UÇMAYA KOYULDU.

İKİNCİ HIZA GEÇEBİLİRSİNİZ.. SAAT 15'TE AVUSTRALYA'DAYIZ.

GEÇECEĞİ BÜTÜN BULUTLARA ZEHİRLİ GAZ SERPİLSİN.. AMEN!

EMRİNİZ HEMEN YERİNE GETİRİLECEKTİR!

BU SIRADA MARS'TA!

DÜNYALILARIN BULUTÜSSÜ YERİNİ DEĞİŞTİRİYOR

KARA KAPTAN MARS'TAN ALDIĞI EMİR ÜZERİNE HAREKET ETTİ...

BİRAZ SONRA...

BU BULUTLARIN RENGİNİ HİÇ BEĞENMEDİM ALB.

ZEHİRLİ BULUTLAR ETKİSİNİ GÖSTERMEKTE HİÇ GECİKMEDİ

NE OLDU BANA? BAŞIM DÖNÜYOR!

NEDİR BU? NEFES ALAMIYORUM... BOĞULACAĞIM

GELECEK HAFTA: BULUTÜSSÜ, MARSLILARIN GİZLİ IŞINLARININ ETKİSİ ALTINDA KALIYOR!

Tarzan

TARZAN VE MARLEN, MARLEN'İN NİŞANLISI CİRİL'İ ARARKEN AFRİKA'DA KARINCA ADAMLAR ÜLKESİNİN CİVARINA DÜŞERLER. TAM O SIRADA KARINCA ADAMLARIN HÜCUMUNA UĞRARLAR.

3

BAK, TARZAN! BİNLERCESİ ÜZERİMİZE GELİYOR.. KURTULMAMIZA İMKÂN YOK!

SEN, SAKIN TABANCANI KULLANMA!

BEN ONLARI ÖLDÜRMEDEN HAKLARINDAN GELMESİNİ BİLİRİM.. BU BİİR...

OFF!..

BİNLERCE KARINCA ADAM TARZAN'IN ETRAFINI SARARKEN BİNLERCESİ DE BAYILAN MARLEN'İ BAĞLAYIP, ATLARIN ÜZERİNE BİNDİRMEYE ÇALIŞIYORDU.

HEYY! MARLEN'İ NEREYE GÖTÜRÜYORSUNUZ?

MARLEN KİLOMETRELERCE UZAĞA GÖTÜRÜLMÜŞTÜ...

BU ARI KOVANLARI GİBİ TÜMSEKLER NE ACABA?

RUSS MANNING

Tm Reg U S Pat Off—All rights reserved
© 1968 by United Feature Syndicate, Inc

2-11 -1927-

karınca insanlar ülkesinde

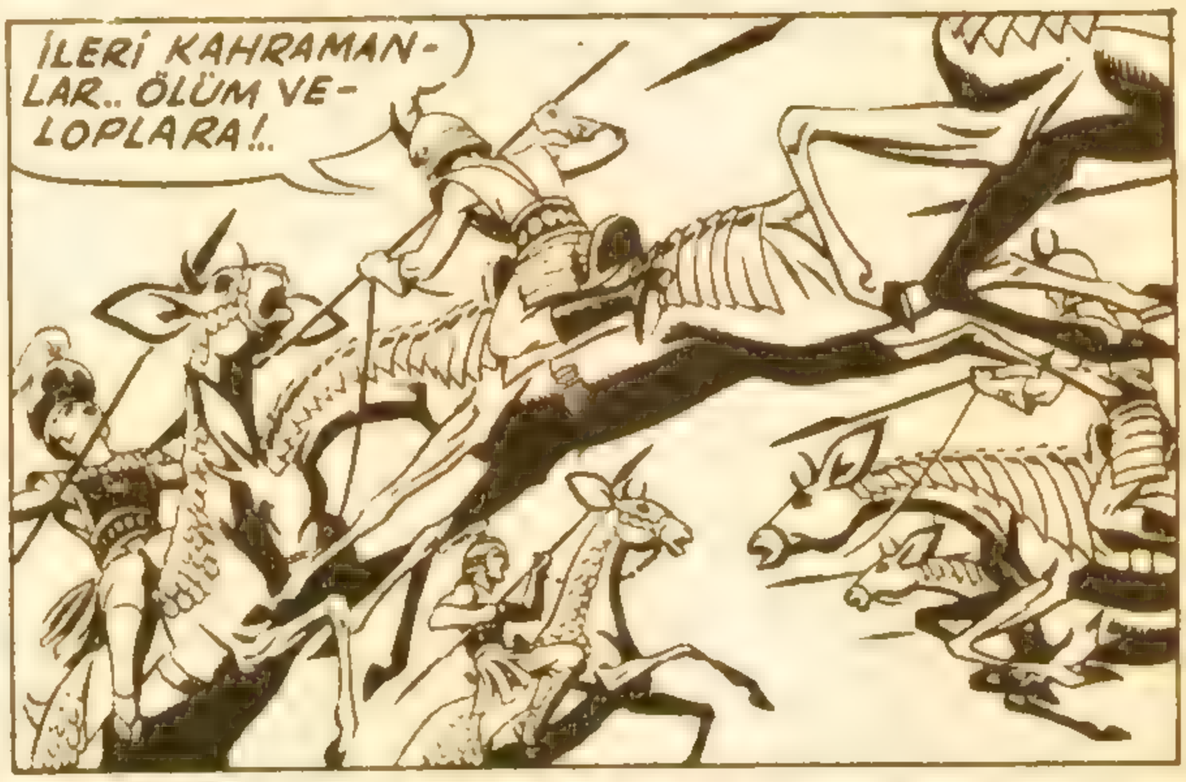

TARİHTEN ÖYKÜLER 5

AT ve İNSAN

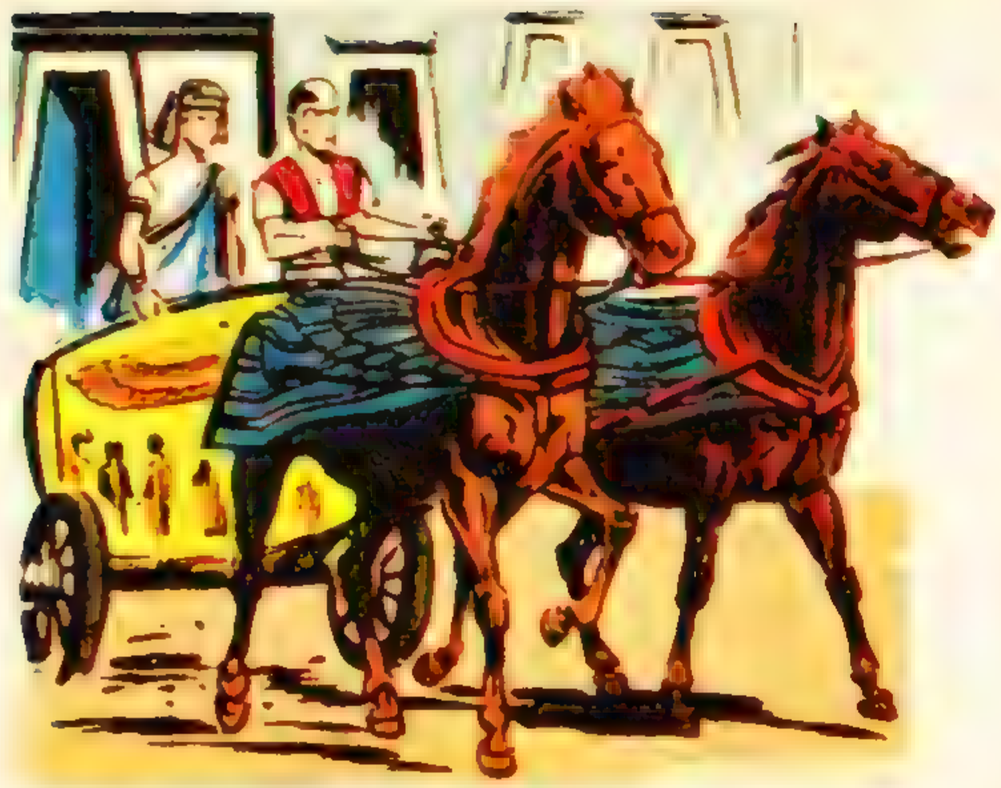

Bizden önceki insanlar acaba ne zaman ve nasıl attan yararlanmaya başladılar? Bilinmiyor... Belki, farelli köyün kavalcısı fareleri çevresine topladığı gibi, insan oğlu, kamıştan çıkardığı sihirli seslerle yaban atını kendine çekmişti.

Bilindiği kadarile at, önceleri tarla sürmek için kullanılmıştır. Tekerleğin icadından sonra ise arabanın önüne koşuldu. İşte o andan itibaren at tarihsel olaylara karışmaya başladı. Atların çektiği savaş arabalarını ilk olarak Hititler kullanmışlardı. Bunların yardımı ile Hititler M.Ö. 1700 yılında, piyadelerden kurulu Babil ve Mısır ordularını çiğneyip geçtiler ve Anadolu'da büyük bir devlet kurdular. Büyük olduğu kadar kudretli olan bu devlet, 500 yıl kadar ayakta durabildi.

Ancak, Mısır'lılar bu yeni savaş aracını kendi ordularında kullanmaya başlayınca (üstteki resime bakın) Hititler'in egemenliği tehlikeye düştü. M.Ö. 1300 yılında yapılan Kadeş Meydan Savaşı sonucunda ise Mısır'lıları ikinci büyük güç olarak tanımak zorunda kaldılar.

Atlı savaş arabasını Yunanlılar'da kullanmakta gecikmediler. M.Ö. 1000 yılında bu araçla Truva önünde gözüktüler. Bu öyküyü bize Homeros etraflıca anlatmıştır.

Atın bir binek hayvanı olarak kullanılması ise çok sonra olmuştur. Başlarında İskitler'in bulunduğu Hint-Germen kabileler M.Ö. 650'de atlı ordular halinde güney Rusya ve İran'ı işgal etti. Onları izliyen İran'lılar da «atlı» bir ulus idi. Ata binmede usta uluslar arasında özellikle Keltler, Yunanlılar ve Germenler sayılabilir.

Daha sonra, büyük atlı ordular halinde M.S. 450'de Hunlar, 900'de Macarlar, 1100'de Türkler ve 1230'da Moğollar Avrupa boylarını aştılar. Sol yukarıdaki resimde görülen Moğol atlıları bütün Çin ve Orta Asya'yı kapsayan ve Güney Rusya'yı da içine alan büyük bir imparatorluk kurdular.

At, efendisine mutlak olarak bağlıdır. Bitinya Kralı Nikomed'in sevgili atı, efendisi M. Ö. 250 yılında ölünce, aç kalmak pahasına mezarı başından ayrılmamıştı. Yüz yıl önce ise bir Kovboy'un atı, yere düşen efendisini, yaban atları tarafından ezilmekten kurtarmıştı (yandaki resim).

Eski atlı uluslar, hakanlarını çok kere sevgili atlariyle birlikte, gömerlerdi. Yakın tarihimiz de ilginç örneklerle doludur. 1963'te öldürülen Amerika Cumhurbaşkanı Kennedy'nin cenaze alayına binek atı da iştirak ettirildi ve eski bir töreye uygun olarak tabutun hemen arkasında yer verildi.

HORTUMUNU YİTİREN FİL'İN MASALI

Bir zamanlar çok unutkan bir fil varmış. Öyle unutkanmış ki bir gün hortumunu bir yerde bırakıvermiş. Sonra da nerde bıraktığını bir türlü hatırlayamamış. Çok canı sıkılmış bu işe, öfkesinden ne yapacağını şaşırmış. Yerden bir şey almak istese, önce diz çökmek zorunda kalıyor, bundan da çok yoruluyormuş. Ağaçtan bir yemiş koparmak istese boynunu öylesine uzatması gerekiyormuş ki ensesinin kökü ağrıyormuş. Bakmış ki hortumsuz yaşamak olacak şey değil, yeğeni su aygırına giderek sormuş:

«Benim hortumu bir yerde gördün mü?» Su aygırı:

«Hayır, görmedim, ama belki ağacın birinde asılı kalmıştır,» demiş.

Bunun üzerine fil, boynu direk gibi uzun olan zürafaya gitmiş:

«Ağaçlardan birinde benim hortum gözüne çarptı mı?» diye sormuş. Zürafa da:

«Hayır hiç öyle bir şeye raslamadım, ama belki de sıcak günlerde suyunda çimdiğin ırmakta unutmuşsundur.»

Fil, doğruca timsaha gitmiş:

«Bataklıklarda bir yerde benim hortuma rasladın mı?» diye sormuş. Timsah:

«Hayır,» demiş, «ama maymuna bir sor istersen. Bulamazsan, onun bir hurdacı dükkânı vardır, belki sana yeni bir hortum satar.»

«Fil koşa koşa maymunun hurdacı dükkânına gitmiş.

«Günaydın,» demiş, «kendime yeni bir hortum almak istiyorum.» Maymun:

«Bende olanlara bir bak, hoşuna giderse birini satarım. Şu nasıl, görür mü işini?» demiş.

Hayır, hayır, o olmaz, o bir yılan gömleği.»

«Peki ya bu, buna ne dersin?»

«Bu da olmaz. Bahçıvan hortumu bu. Bahçe sulamaya yarar ancak. Ama su, hemen şurda duran, bir fil hortumu işte! Güzel bir hortum. Bir deneyeyim onu.»

Fil hortumu denemiş, tam kendisine göreymiş, ne büyük ne de küçük. Büyük bir sevinçle dükkândan çıkmış. Şimdi artık gene yerden her istediği şeyi diz çökmeden alabilecek, ağaçlardan portakallarla muzları boynunu hiç uzatmadan koparabilecek, ırmakta çimerken hortumuyla suları püskürterek eğlenebilecekti.

Maymunun dükkânında satılık bir hortumun bulunması ne büyük bir şans olmuştu kendisi için. Maymun, hortumun karşılığında filden altı şeker kamışı ile koca bir kangal muz almış. İkisi için de çok hayırlı bir alış-veriş olmuş bu. Ama şeker kamışlarıyla muzların tadı, maymunun damağında kalmış. Şu unutkan fil hortumunu bir daha yitirse diye bekler dururmus.

Ünlü Türk Amirali Coğrafyacısı Matematikçisi ve Şairi

SEYDİ ALİ REİS

Deniz yüzünde yürürüz
Düşmanı arar buluruz
Öcümüzü komaz alırız
Bize Hayreddin'li derler

Türk tarihinin en büyük deniz zaferi Preveze Savaşı'nda Türk donanmasının sol kanadına komuta eden, Barbaros'un sol kolu Seydi Ali Reis, Hint sularına açılmadan önce böyle diyordu...

Denizci bir soydan gelen Seydi Ali Reis, Sinop'ta doğdu. Küçük yaşlarda Arapça ve Farsça öğrendikten sonra, matematik, fizik ve astronomi ile uğraşmaya başladı. Denizcilikle ilgili temel bilgileri edindi. Sonunda o da, babası Hüseyin Reis gibi denizci oldu. Barbaros'un yanında, kaptanlıktan amiralliğe kadar yükseldi. Rodos adasının ele geçirilmesinde ve Preveze Deniz Savaşı'nda büyük yararlıkları dokundu.

Denizcilikteki değerli başarıları dışında, bilginliği, şairliği ve güzel konuşması yüzünden de Kanunî Sultan Süleyman'ın çok sevdiği Seydi Ali Reis, 1553'te, Pirî Reis'in yerine, Hint Okyanusu'ndaki Osmanlı donanmasının başına getirildi. Ünlü amiral, o sırada altmış yaşına varmış bulunuyordu.

KORKUNÇ SERÜVEN

Seydi Ali Reis, Basra'da bütün hazırlıklarını tamamladıktan sonra, 1554'te, 15 kadırgasıyla denize açıldı. Bu küçücük filonun Portekiz donanmasıyla başa çıkamıyacağını düşünen amiral, kıyıyı izleyerek gidiyordu.

Sefere çıktıktan otuz sekiz gün sonra, Basra Körfezi'ni aşmış, Hürmüz Boğazı'ndan geçiyordu ki, 25 parçalık bir Portekiz filosu önlerini kesti. Çarpışma sırasında bir gemileri batan Portekiz'liler, savaşı yarıda bıraktılar.

Bu karşılaşmanın üzerinden on altı gün geçmişti. Yakıcı bir Ağustos sıcağı vardı. Seydi Ali Reis'in gemileri Aden Körfezi'nin sonuna yaklaşıyordu. Birden, 34 savaş gemisinden kurulu Portekiz donanmasını karşılarında buldular.

Tam on sekiz saat aralıksız süren, kanlı bir boğuşma oldu. Türkler'in 7, Portekizliler'in 6 kadırgası sulara gömülmüştü. Yenişemiyeceklerini anlayan filolar, birbirlerinden ayrıldılar.

Korkunç serüven henüz bitmemişti. Türk gemileri Umman Denizi'ni aşarak Hadrâmut kıyılarına varmak üzereyken, «fil tufanı» dedikleri azgın bir tayfunun kucağına düştüler. Kadırgaların üçü kıyıya bindirmiş, sekizinde ise hayır kalmamıştı.

HİNDİSTAN'DA BİR TÜRK VEZİRİ

Fil tufanı Türk kadırgalarını Kambay Körfezi'nin doğusuna, Damao limanının açıklarına atmıştı. Portekiz gemileri arkadan yetişmek üzereydiler. Durumu tehlikeli gören Seydi Ali Reis, iki kadırgasını Damao'da bırakarak, Surât limanına yollandı. Portekiz gemileri bir türlü peşlerinden ayrılmıyordu. Amiral, 6 kadırgasını da Surât valisine bağışlayarak, elli kişi kalan birliğiyle çetin bir kara yolculuğuna girişti.

O tarihlerde Hindistan-Türk İmparatorluğu yeryüzünün en büyük devletlerinden biriydi. Seydi Ali Reis ve arkadaşları, bu devletin başkenti Agra'ya vardıkları zaman, imparator Hümâyûn Şah onları hiç beklemedikleri sıcak bir ilgiyle karşıladı. Seydi Ali Reis de bilgisi ve kültürüyle şahı büyülemişti.

Hümâyûn Şah ondan, vezir olarak yanında kalmasını istedi. Bu yüksek makamı aklının ucundan bile geçirmeyen Türk kaptanı da teklifi kabul etti ve şahın baş danışmanı oldu.

Seydi Ali Reis'in pek benimsediği bu görev, ne yazık ki bir buçuk yıl sürebildi. Çünkü Hümâyûn Şah, kitaplığında tırmandığı yüksek bir raftan düşerek ömüştü. Bu olay üzerine Türk denizcilerine yine yol göründü.

Seydi Ali Reis ve arkadaşları 1556 yılında Agra'dan ayrılarak İstanbul yolunu tuttular. Afganistan-İran yolu üzerinden geçerek, bir yıl sonra İstanbul'a vardılar.

ÜLKELERİN AYNASI

Aynı zamanda bir yazar ve bir bilgin olan bu büyük denizcimiz, Hindistan yolculuğunu **Mir'âtul-Memâlik** (Ülkelerin Aynası) adlı kitabında anlatmıştır. Çeşitli dillere çevrilen bu eser, tarih ve coğrafya açısından çok değerli bir belge sayılır.

Seydi Ali Reis, **Muhît** (Çevre) adlı diğer kitabında ise matematik, astronomi ve denizcilikle ilgili konulara yer vermiştir. Seydi Ali Reis'in ayrıca birçok Farsça kitapları, çevirileri ve «Kâtibî» takma adıyla yazılmış şiirleri vardır.

bu hafta Doğan Kardeşler doğanlar

Fevzi Gürbüzer
İstanbul 12.5.55

Mehmet Erman
İstanbul 12.5.61

★Tülây Aslan
Elazığ 17.5.56

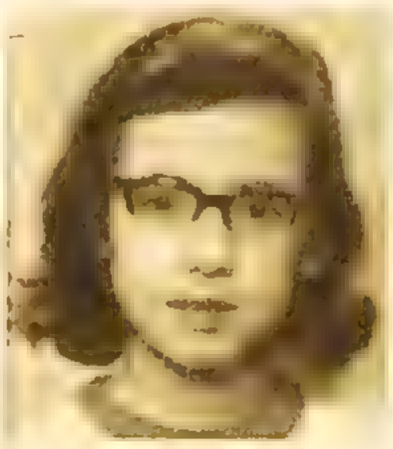

Tülin Aktın
İstanbul 18.5.59

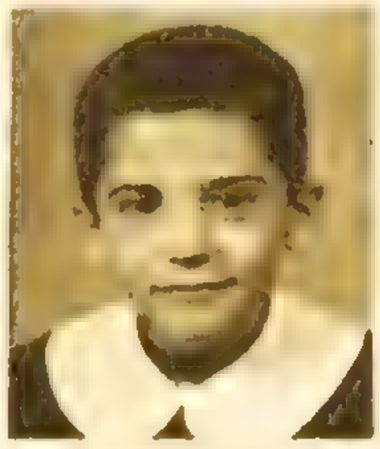

Rıdvan Aslan
Elazığ 17.3.59

Ali Ayla
İstanbul 18.5.59

Ömer Yardaş
İzmir 12.5.54

Rıdvan Çakdemir
Erzurum 16.5.61

Levent Ertaş
Aksaray 17.5.58

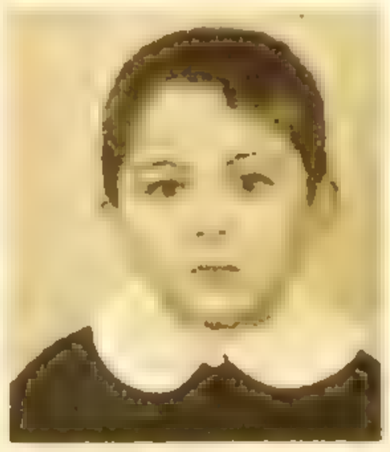

★Erhan Şener
İstanbul 13.5.60

Bilâl Polat
İstanbul 15.5.54

Can Şenkurt
Adana 19.5.59

Fatih Tosun
Gölcük 17.5.60

Fikret Uzunkaya
İstanbul 17.5.55

Gülen Özden
İstanbul 20.5.59

Hakan Ergüz
İzmir 18.5.60

★Mustafa Alkılıç
Rize 18.5.57

Serhat Kentel
Ankara 13.5.53

★Reha Artan
Mersin 17.5.60

★Okşan Kurç
İstanbul 13.5.61

Emin Ayabakan
Malatya 18.5.57

Nalan Çetintürk
Ankara 17.5.57

Salih Bıçaker
İstanbul 18.5.58

Servet Cesur
İstanbul 16.5.52

Selçuk Genel
Aydın 13.5.56

★Gülsen Açıkgöz
Ayancık 18.5.56

Cevat Tosyalı
İstanbul 13.5.58

Bülent Güneş
İzmir 13.5.61

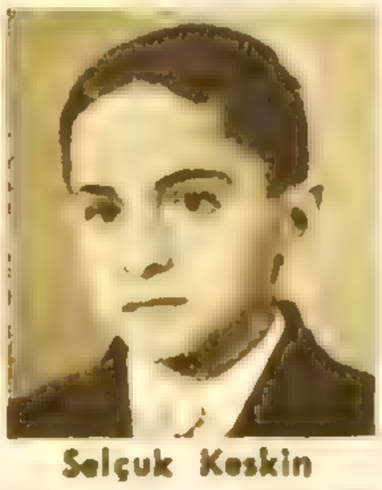

Selçuk Keskin
Ankara 15.5.56

Cihangir Özcanlı
İzmir 14.5.55

Dilek Erkan
Ankara 13.5.55

Fahrettin Taş
İstanbul 17.5.59

DOĞUM GÜNÜ HEDİYELİ BU SAYFAMIZA KATILMAK İÇİN : Bir kâğıda adınızı, soyadınızı, doğum yerinizi ve tarihinizi, ev adresinizi yazın. En geç doğum gününüze 1 ay kala elimize geçecek şekilde iki adet vesikalık fotoğrafla birlikte şu adrese postalayınız: «**DOĞAN KARDEŞ** — Bu hafta doğanlar köşesi» **P.K. 1146 İSTANBUL.**

(Devamı 30. sayfada)

Sokak Kedisi

③ KEDİ KARAMAÇA İLE POLİS KÖPEĞİ 007 BUÇUK

BU KUŞ ALTIN YUMURTA YUMURTLAMASA BİLE BİZE İYİ BİR ARKADAŞ OLACAKTIR.

BANA İYİ BİR KAHVALTI OLACAKTI, AMA SENİN HATIRIN İÇİN VAZ GEÇTİM 007 B.

KIKMAZ SOK.

BU MİNİK ARKADAŞIN BAŞIMIN ÜSTÜNDE YERİ VAR. BAŞIMA ALTIN TAÇ GİYMİŞ GİBİ OLU YORUM...

YİYECEK AVINA ÇIKALIM!

HERKES İŞİNE!

BENİM İŞİM UÇMAK!

BU KEMİK BİZİM 007 BUÇUK'UN AĞZINA LÂYIK ONU ALMALI

BENİM SEVGİLİ FİDOM'A NEFİS BİR KEMİK!

UUUUP...

OLMADI.. BU KÖPEK AZMANI YAHU!

FIDO

BİRAZ ÖTEDE...

BEN EMEKLİ BİR POLİS KÖPEĞİYİM. SABRETMESİNİ BİLİRİM. BEKLEYECEĞİM!

KARAMAÇA

BİR DE ALTINBAŞ İSİMLİ KUŞ ARKADAŞ OLMUŞLARDI..

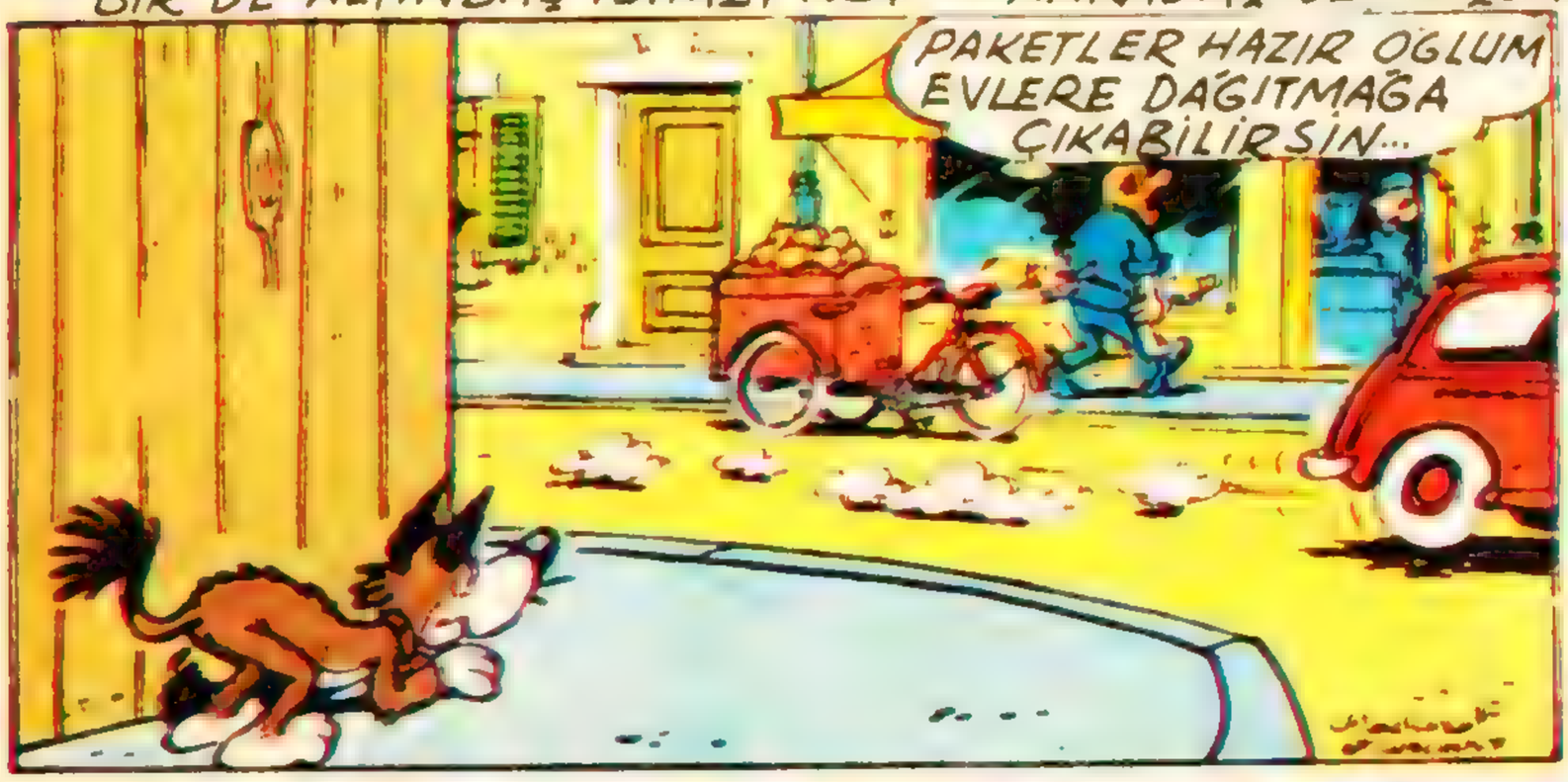

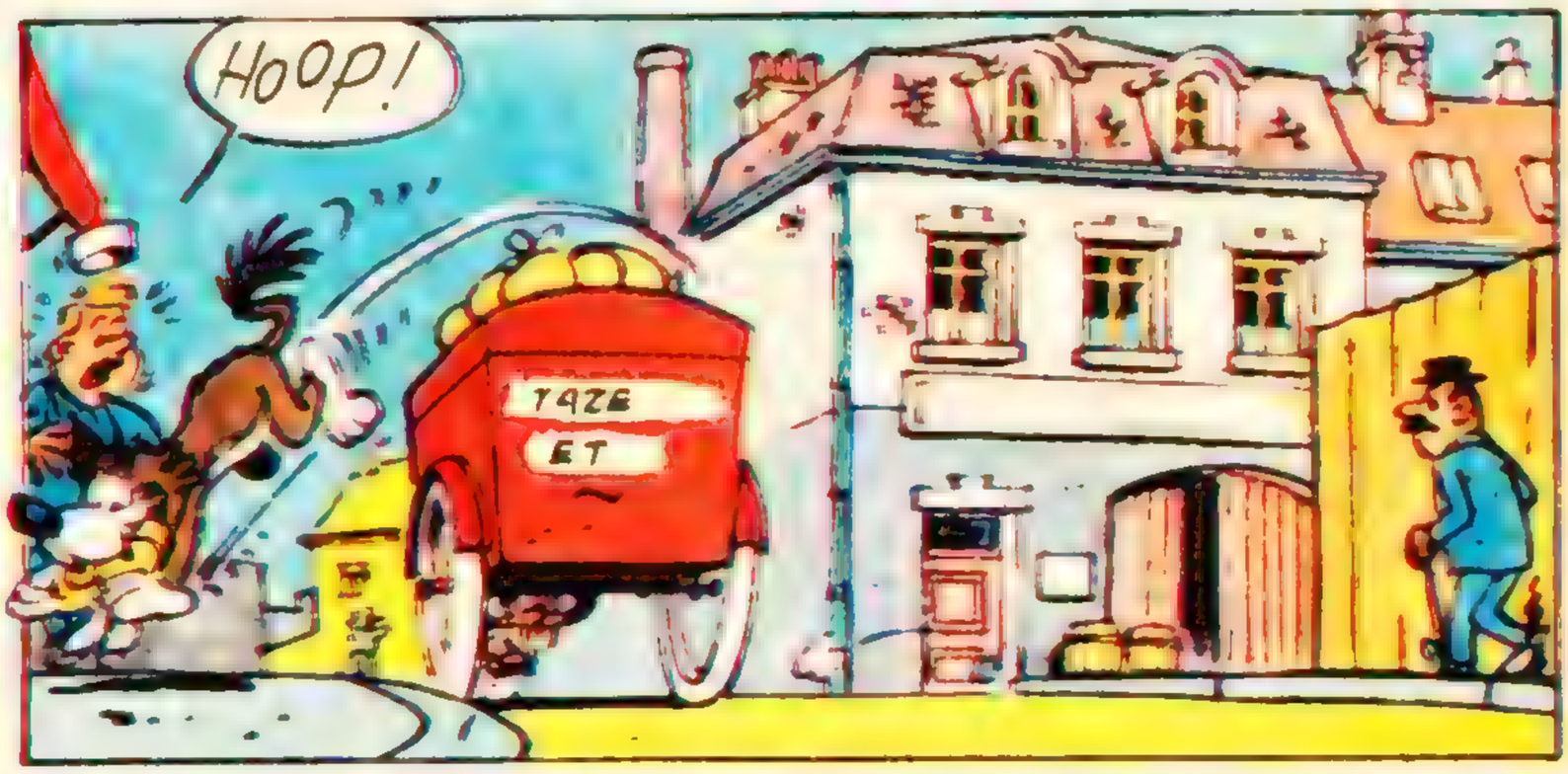

ARKASI VAR

DİKKAT! Bu sayfalarda çıkmasını istediğiniz yazı, şiir, mektup ve adreslerinizi aşağıdaki adrese postalayınız:

DOĞAN KARDEŞ «Kardeşler Köşesi» P.K. 1146 - İSTANBUL.

KARDEŞLERİN KÖŞESİ

DENİZ

Ben denizi severim
Masmavi rengi
Ufuklarla birleşir
Ta ucundaki çizgi.

En güzel balıkları
Tutar yeriz ondan
O rengârenk balıkları
Güzel tatlı balıkları

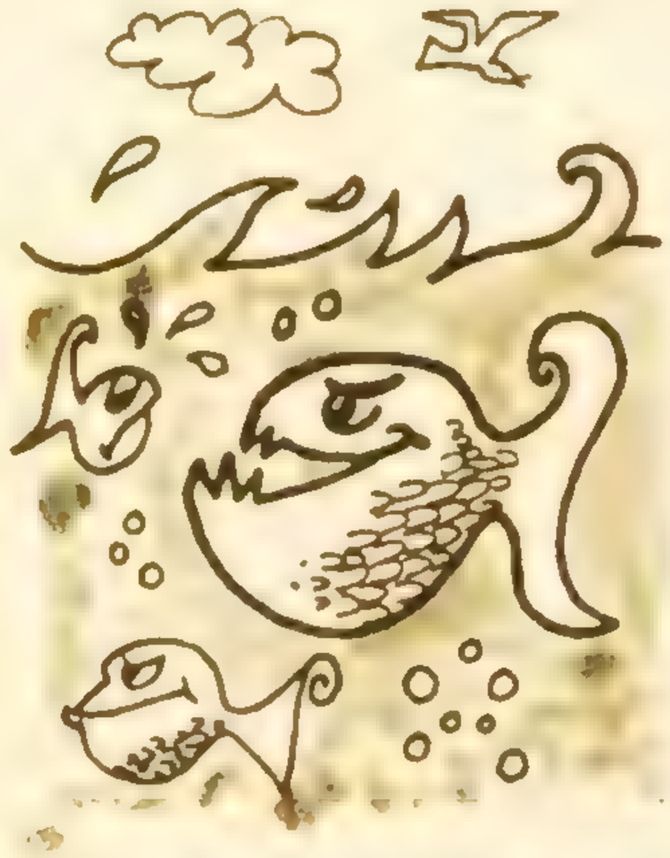

Rüzgâr çıkınca kudurur dalgalar
Dalgalar köpük köpük kayalara çarparlar.
Severim ben denizi
O masmavi rengini.

ÜLKER YÜCEL (Bornova - Kars İlkokulu 4/A öğrencisi)

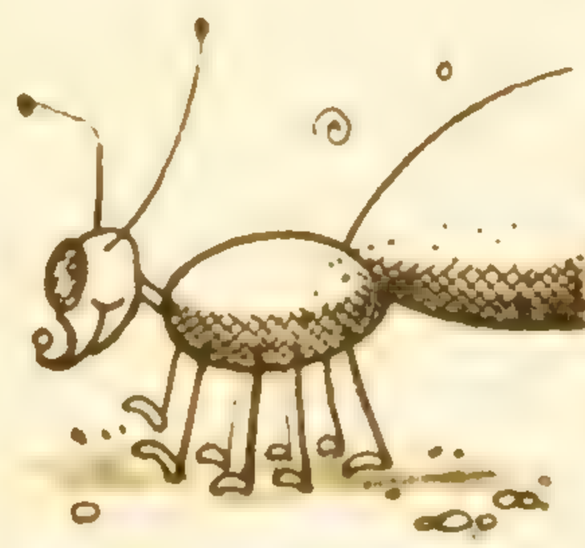

KARINCAM

Küçücük boyun var,
İncecik belin var
Ne de güzel evin var
Benim güzel karıncam.
Yazın yiyecek ararsın
Hiç durmaz çalışırsın
Kışın keyfine bakarsın
Benim güzel karıncam.

ÇİĞDEM GÜRAŞ
(Muallim Naci İlkokulu öğrencisi)

GÜLAY EROL
(Cengiz Topel İlkokulu 3/B öğrencisi, Bakırköy - İSTANBUL)

BAHAR

Bitti artık kara kış,
Bitti artık soğuklar,
Artık ilkbahar geldi,
Sevinelim çocuklar.

Çiçekler hep açılır,
Mis kokular saçılır,
Hep gidilir kırlara,
Ne güzeldir ilkbahar.

Uçurtmalar yapılır,
Göçmen kuşlar hep gelir,
Rengârenktir her taraf,
Sevinelim çocuklar.

MEKTUPLAŞMAK İSTEYENLER

ERHAN BAYRAMOĞLU : P.K. 714 - ANKARA. **(Pul, spor ve hafif batı müziğinden hoşlanan arkadaşlarla mektuplaşmak istiyor).**

SAİT DOĞAN: Georg Petzinger 8152, Feldkirchen Bei. Westerham - DEUTSCHLAND. **Almanya'da öğrenim yapıyor. Sinema, müzik, masa tenisi, kartpostal, pul konularında Almanca ve Türkçe mektuplaşmak istiyor.**

FERİDUN SAKALLI: Bahçeli Evler, 1. Cad. No. 2 — ÇORUM. **(9 yaşında. Çeşitli konularda yaşıtlarıyla mektuplaşmak istiyor.)**

İLKBAHAR

Leylek yuvaya geldi,
Kırlar biraz yeşerdi
Koyunlar kuzu verdi
Güzel bahar geliyor.
Çabuk gel ilkbahar
Gitsin artık soğuklar
Artık herkes neşeli
Yeşil giydi ağaçlar.
İlkbahar gelince
Ovalar yeşerir
Papatyalarla lâleler
İnsana neşe verir.

GÜLER ESENDEMİR
(Osman Yozgatlı İlkokulu 1. sınıf öğrencisi - AYDIN)

BAHAR

Hoş geldin güzel bahar
Bahçemizi güneşle sar.
Artık sevinsin çiçekler
Papatyalar, çiğdemler.

Severim ben mineleri.
Süslüyorlar çimenleri
Ben de olsam onlar gibi
Beyaz beyaz papatyalar.

Biraz esince rüzgâr
Dağılır güzel kokular
İçimde bir sevinç var
Yaşasın geldi bahar.

SUAT BÜTGEL
(İbrahim Aladdin Gövsa İlkokulu 4/F öğrencisi - İST.)

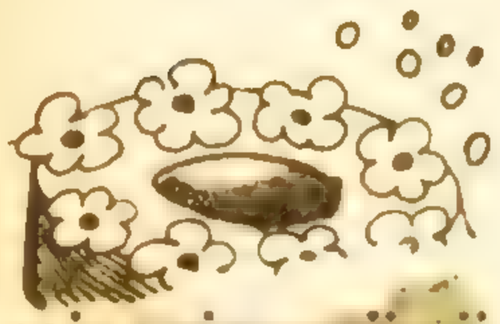

MİSAFİR GÜNÜ

Bugün misafir günü,
Evin neşeli günü
Misafirler gelecek
Eve neşe verecek.

Herkese pasta verdim,
Bak sevince erdim.
Pastalar kremalı
Üzeri papatyalı.

FERHAN AĞIRBAŞOĞLU
(Özel Dost İlkokulu 5/B öğrencisi İSTANBUL)

KARDEŞLERDEN Doğan Kardeş'E

Hakan Çelik — İSTANBUL,
Resmini gelecek Şubat içinde yayımlayacağız.

Doğan Kardeş

Doğan Kardeş,

Derginizin 127'inci sayısında Şerif Ertürk imzasıyla «Okulum» adlı bir şiir çıktı. Bu şiir benimdir. Onu 1967 yılında yazdım ve sınıfımın şiir birincisi oldu. Öğretmenimizin isteğiyle Sınıf Bilgisi dergisine gönderdim. O derginin 7 Ekim 1968 tarihli sayısında çıktı. Durumun açıklanmasını rica ederim.

SERDAR US
(Atatürk Kurtuluş İlkokulu 3/A öğrencisi - ÇANKIRI)

Ceylan Orhan — İSTANBUL.,
Hikâyen «Kardeşlerin Köşesi»nde yayımlanmayacak kadar uzun. Özür dilerim.

Doğan Kardeş

Sevgili Doğan Kardeş,

Seni çok seviyor ve beğeniyorum. Ancak sayfalarında tarihî kahramanlık hikâyelerine de yer vermeni istiyorum.

M. Mithat Karabudak - BOZDOĞAN

Mithat Kardeş,
Dergimizin ileriki sayılarında dileğini yerine getireceğiz.

Doğan Kardeş

Mehmet Kılıç — İSTANBUL,
Doğan Kardeş'te yayınlanan resimleri gönderme imkânımız yok. Özür dileriz.

Doğan Kardeş

1

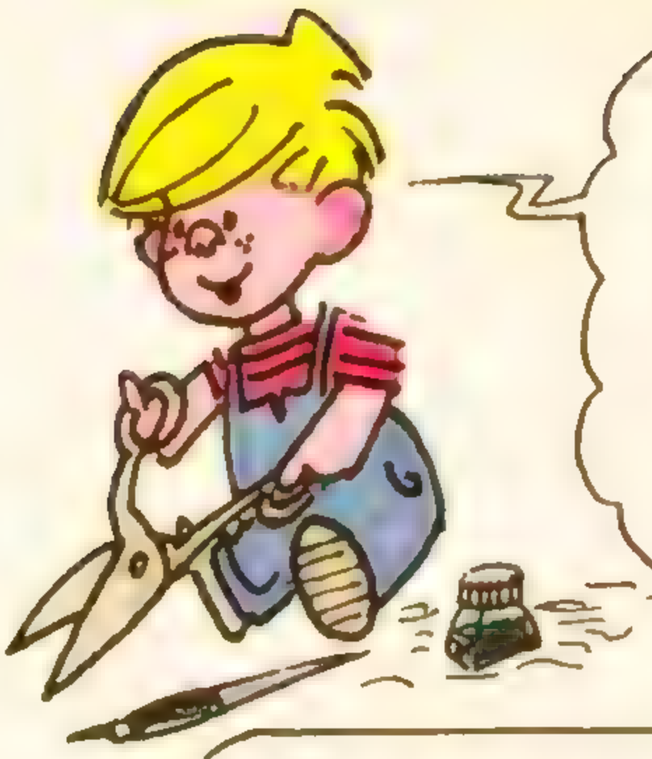

OTURDUM BİR KAĞIDA KÜÇÜK HARFLERLE BİRİSİNİN İSMİNİ YAZDIM. SONRA DA KESTİM DAĞITTIM. BİLİN BAKALIM NE YAZDIM.

2

YURDUMUZUN DÖRT GÜZEL ŞEHRİNİN ADLARINI RESİMLİ OLARAK YAZDIK. RESİMLE YAZILARI BİRLEŞTİREREK BULUNUZ KARDEŞLERİM.

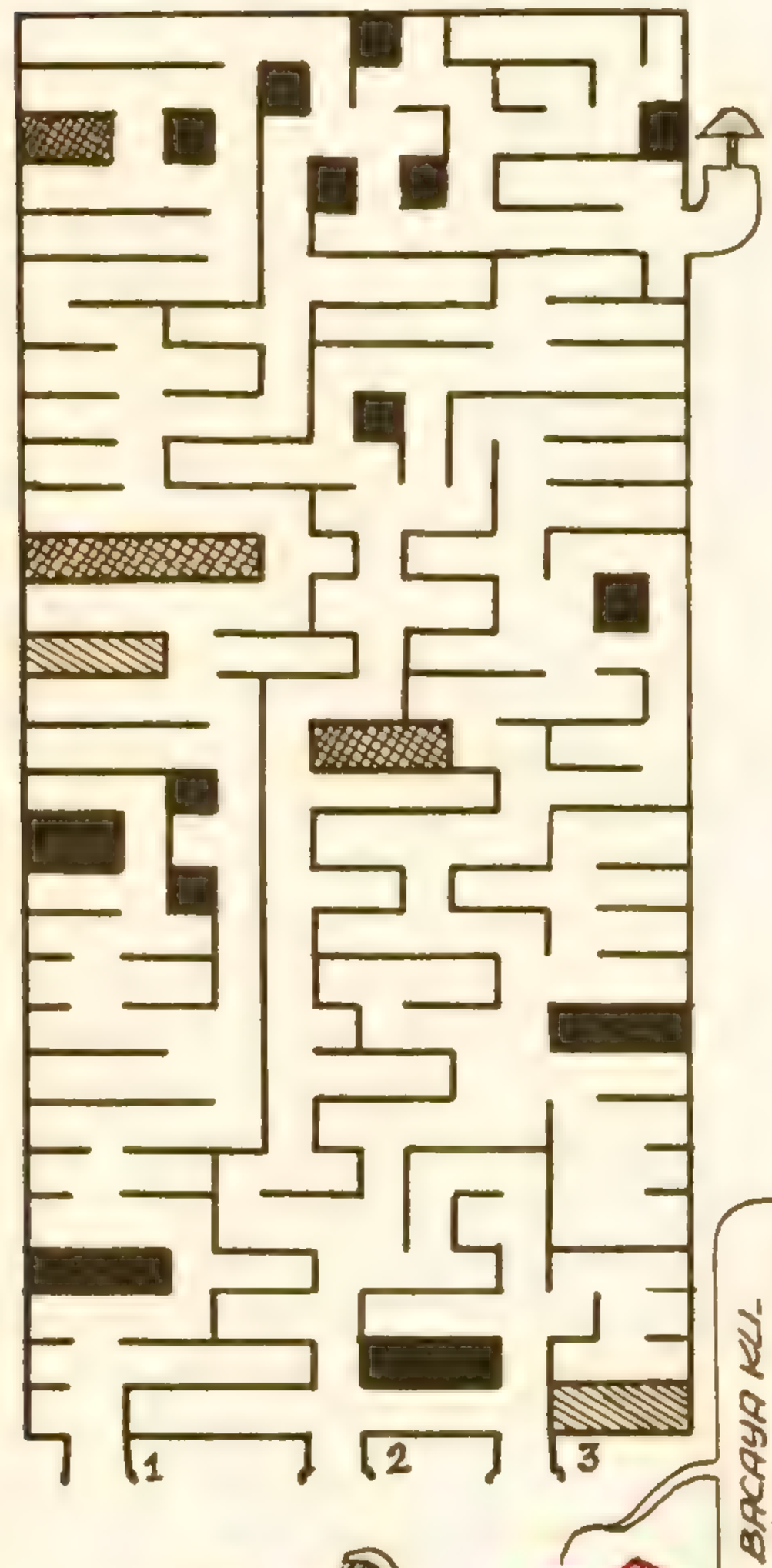

3

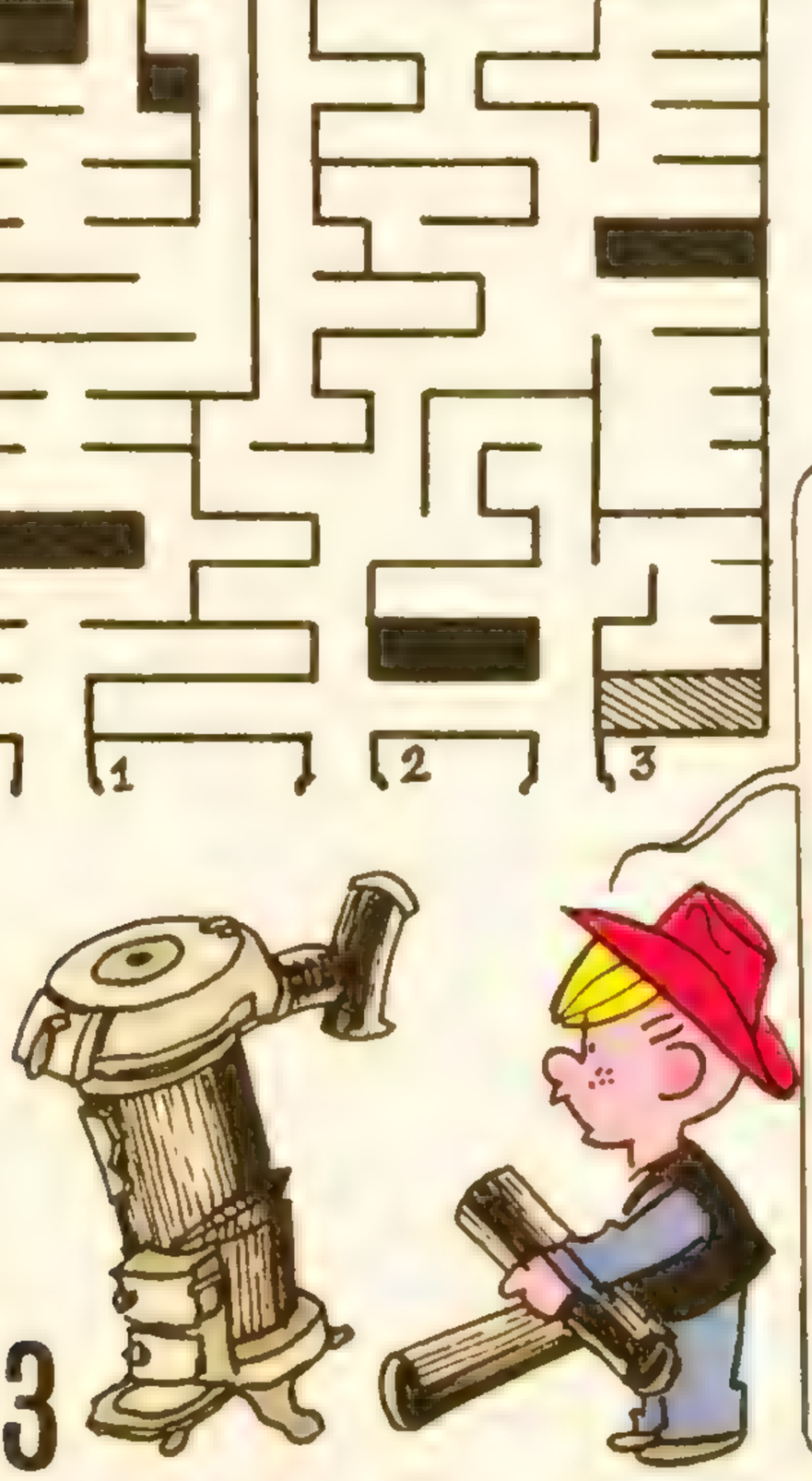

BU SOBAYI HANGİ BACAYA KURSAM DUMANI TÜTER ACABA?

YUKARIDAKİ ARAZİYİ 32 PARÇAYA BÖLMÜŞLER. HEPSİ DE AYRI AYRI YALNIZ İKİ PARÇASI BİRİBİRİNE TIPATIP EŞİT. SİZ BULABİLİR MİSİNİZ?

4

Oyun Eğlence Bilgi Bilmece

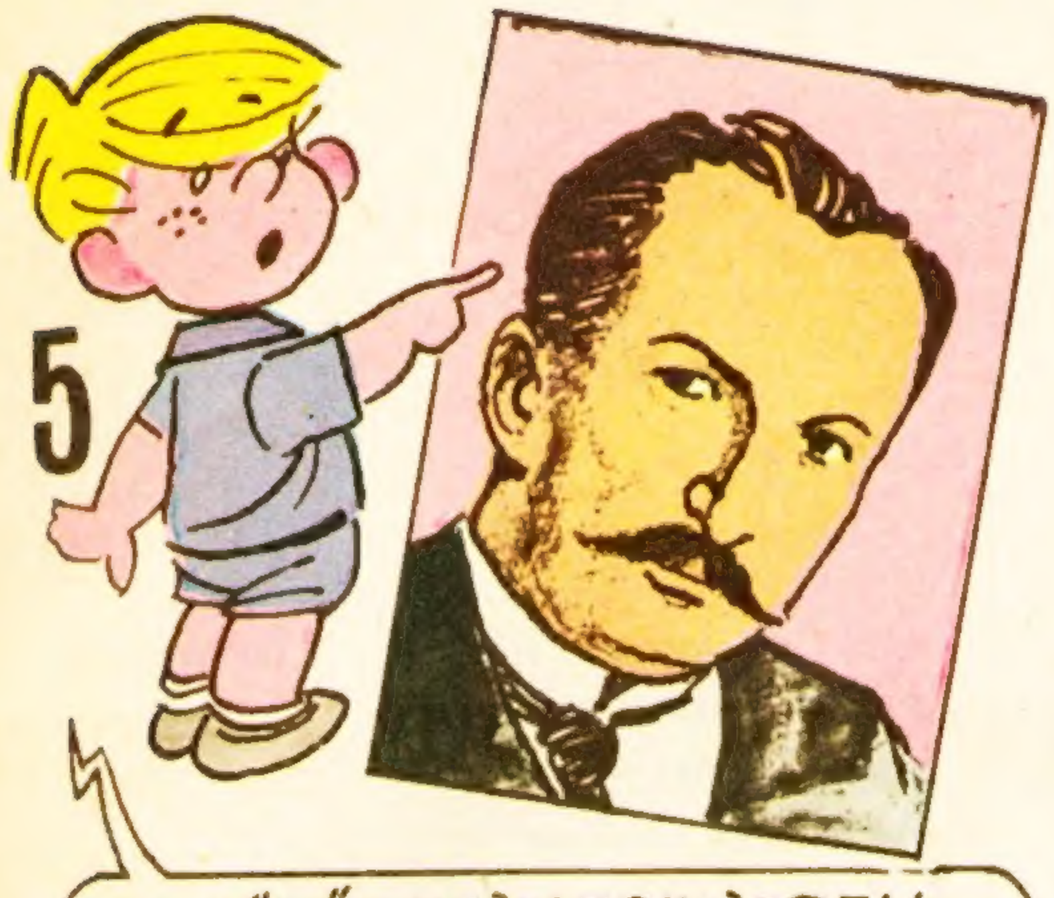

5

EN BÜYÜK ŞAİRLERİMİZDEN BİRİSİDİR BU RESMİNİ GÖRDÜĞÜNÜZ. AŞAĞIDAKİ BULMACAYI SOLDAN SAĞA ÇÖZÜP 1 VE 3 Ü YUKARIDAN AŞAĞIYA OKURSANIZ ONUN İSMİNİ BULURSUNUZ.

1	2	3	
			ZİLLİ, PULLU, PERİDEN YAPILAN ÇALGI
			ESKİ BİR TÜRK KAVMİ
			ÖRDEK BÖYLE SES ÇIKARIR.
			OTOMOBİLİN ÖNÜNDEKİ LAMBALAR.
			BİR BAĞ EDATI
			BİR BİNANIN ÜSTÜSTE İKİ AYRI BÖLÜMÜ.

6

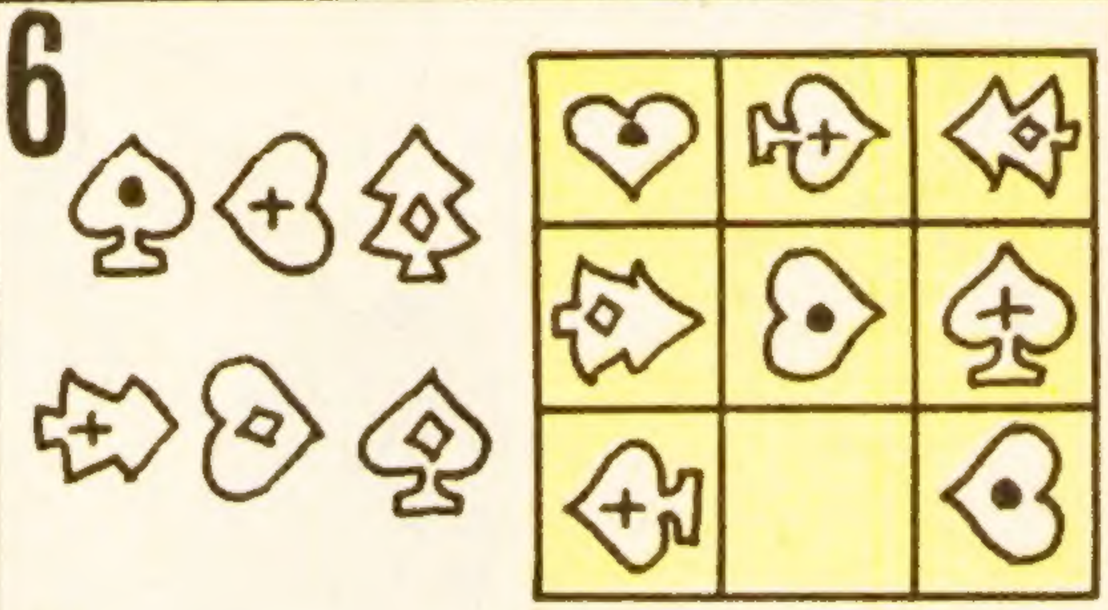

BU TABLODA BOŞ BIRAKILMIŞ KAREYE YANDAKİ ŞEKİLLERDEN HANGİSİNİ KOYMAK GEREKİR Kİ TABLODAKİ DİZİ TAMAMLANSIN.

BU ATASÖZÜ KATARINDAKİ DÖRT VAGON AYRI KALMIŞ. SİZ BUNLARI YERLERİNE KOYARAK BU GÜZEL ATASÖZÜMÜZÜ BULUNUZ!

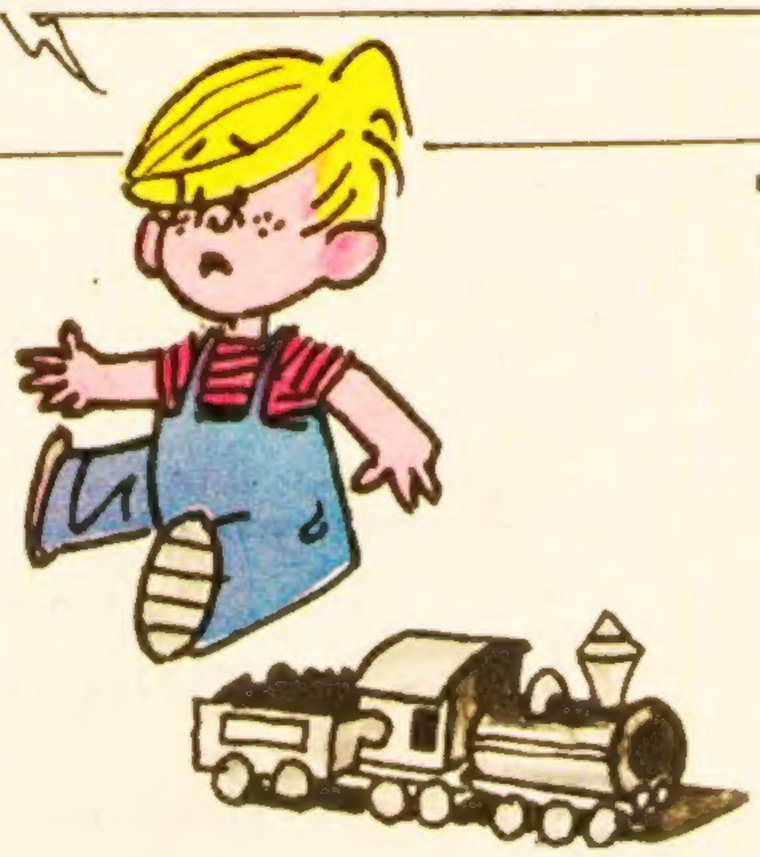

7

GEÇEN HAFTAKİ BULMACALARIN ÇÖZÜMLERİ:

I. KALEM
KÜL TABLASI
KİBRİT KUTUSU
KALEMTRAŞ
ÇAYDANLIK
SAAT, MAKAS

II. 99 + 1 = 100

III. - DÖRT ADAM DA SOLAK.

IV. - BULDUĞUNUZA İNANDIK.

V. -

VI. CERVANTES - DONKİŞOT.
1 - DEĞİRMENİN KAPISININ PENCERESİ 2 - DON KİŞOT'UN KALKANI 3 - ÇİZMESİNİN MAHMUZU 4 - KILIÇININ SAPI 5 - MIZRABI SAĞDA KISA 6 - DEĞİRMENİN BİR KANADI KISA 7 - ATIN ARKA AYAĞI SİYAH 8 - PANÇO'NUN BİR KAŞI İNCE 9 - ATIN ÖN KOŞUMU YOK.

HAHAHA! HİHİHİ! HOHOHO!

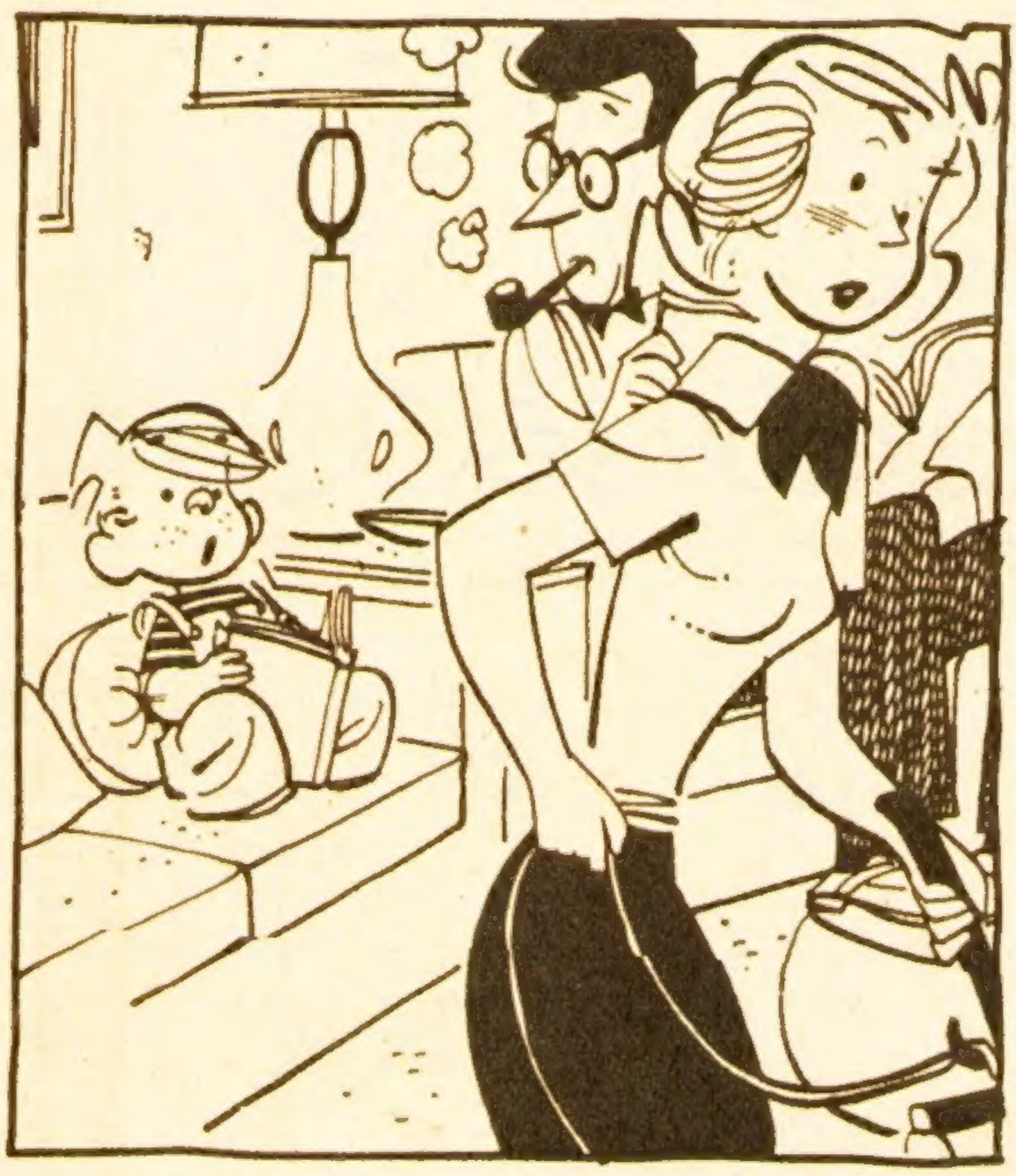

— Anneciğim, ne zamandan beri bizde çalışıyorsun?

Aynı apartmanın alt katının penceresinde şu ilân vardı:

«SATILIK AKORDEON»

Üst katının camında ise şu yazılıydı:

«ALLAHA ŞÜKÜRLER OLSUN!»

— Anneciğim, bu gece yıkanmasam da yarın gündüz yıkansam olmaz mı?

— Neden?

— Çünkü bizim öğretmen her gün soruyor: «Bugün banyo yaptınız mı?» diye-Ben kaç aydır öğretmene «evet» diyemedim. Çünkü hep gece yıkanıyorum!

BU HAFTA DOĞAN KARDEŞLER **(Baştarafı 23. sayfada)**

Hilâl Sezeroğlu (İstanbul 14.5.62) - İrfan Kaya (Eskişehir 17.5.62) - Selim Altan Erdem (Ankara 13.5.61), Pembegöl Gedik (İstanbul 17.5.61), Nilüfer Bora (İstanbul 12.5.61), Nur Mıngır (Ankara 15.5.62), Mehmet Hanifi Çelik (Gaziantep 15.5.57), ✶Ali Haydar Özlü (Manisa 17.5.59), ✶Veysel Binyıldız (Siirt 14.5.60), ✶Meral Mesude Karabudak (17.5.58 Bozdoğan), ✶Canan Gökyılmaz (Ayvalık 12.5.62), Huriye Songür (Ankara 18.5.58).

NOT: Resimler ve isimler geliş sırasına göre yayımlanmaktadır. (✶) işaretliler kur'ada doğum günü hediyesi kazanan kardeşlerdir.

Doğan Kardeş
HAFTALIK COCUK DERGİSİ

Pazartesi günleri çıkar

12 Mayıs 1969

YIL: 24 SAYI No. 695

SAYI: 3 CİLT: 1

Sahibi:

KÂZIM TAŞKENT

Yazı İşleri Müdürü:

YAVUZ HERKMEN

Yazı İşleri ve İdare:

Divanyolu, Türbedar Sokak 22 İSTANBUL ✶ Doğan Kardeş P.K. 1146 - İSTANBUL ✶ Telefon: **27 95 10 (Santral) ✶** Dağıtım ve Abone: **Bateş Bayilik Teşkilâtı Cağaloğlu, Molla Fenâri Sokak 1 - İSTANBUL.**

ABONE ŞARTLARI:

Yıllık: **40 TL. ✶** Altı aylık: **20 TL. ✶** Yurt dışı yıllık: **55 TL. ✶** Yurt dışı altı aylık: **27.50 TL. ✶** Yurt dışı uçak yıllık: **86 TL. ✶** Yurt dışı uçak altı aylık: **43 TL. ✶ Adres değişikliği için 50 kuruşluk posta pulu gönderilmelidir ✶ YAPI ve KREDİ BANKASI'nın bütün şube ve ajanslarından abone kaydolunabilir.**

İLÂN TARİFESİ

Siyah - Beyaz :		Çok renkli :	
Tam sayfa	**1500 TL.**	**Tam sayfa**	**2500 TL.**
Yarım sayfa	**800 TL.**	**Yarım sayfa**	**1500 TL.**

DİZİLDİĞİ YER: **Doğan Kardeş Matbaacılık Sanayii A. Ş.**

BASILDIĞI Yer: **Tifdruk Matbaacılık Sanayii A. Ş.**

Doğan Kardeş Dergisi ve Kitapları YAPI ve KREDİ BANKASI'nın kültür hizmetlerinden biridir.

Yapı ve Kredi Bankasında hesabınız var mı?

Anne ve babanıza sorunuz.

Yoksa, hesap açtırtarak tasarruf
yolunda ilk adımı atınız...

25 yıldır tasarruf ve kültürü seven
bir neslin yetişmesi için çalışan Banka:

Y 190

YAPI ve KREDİ BANKASI

Daima en iyi hizmet

(MORAN - 722) — 3
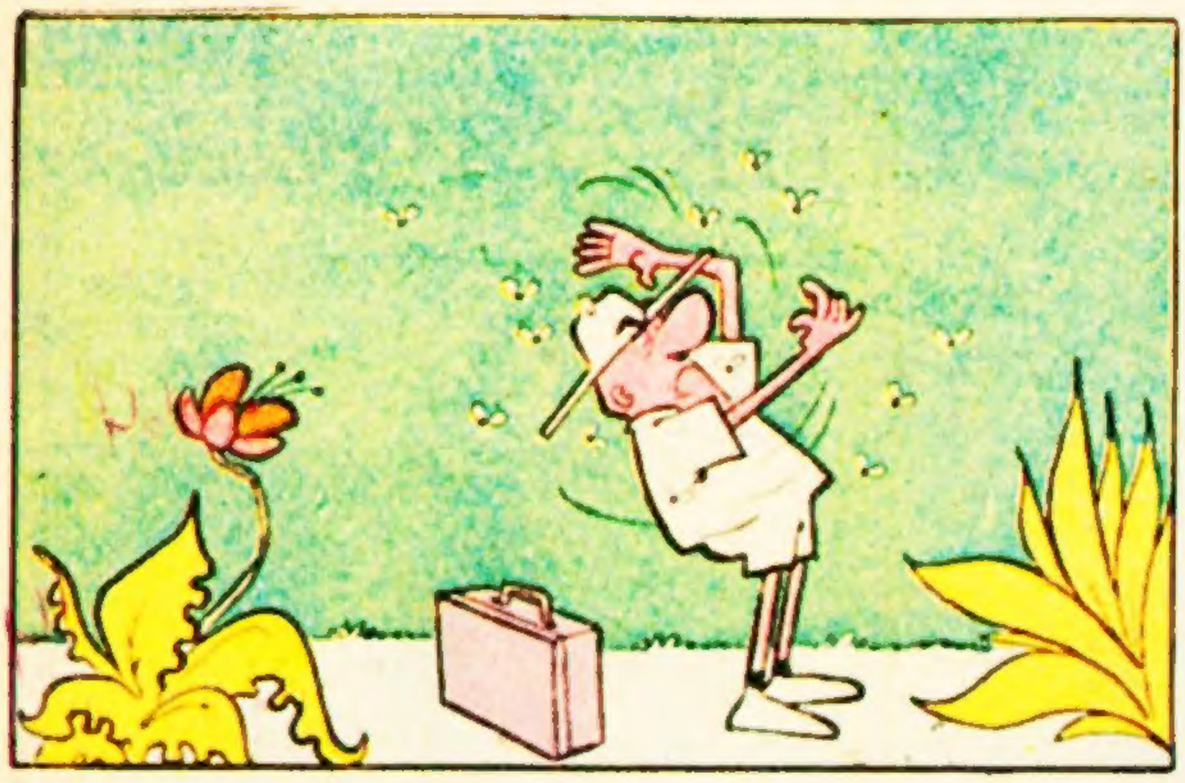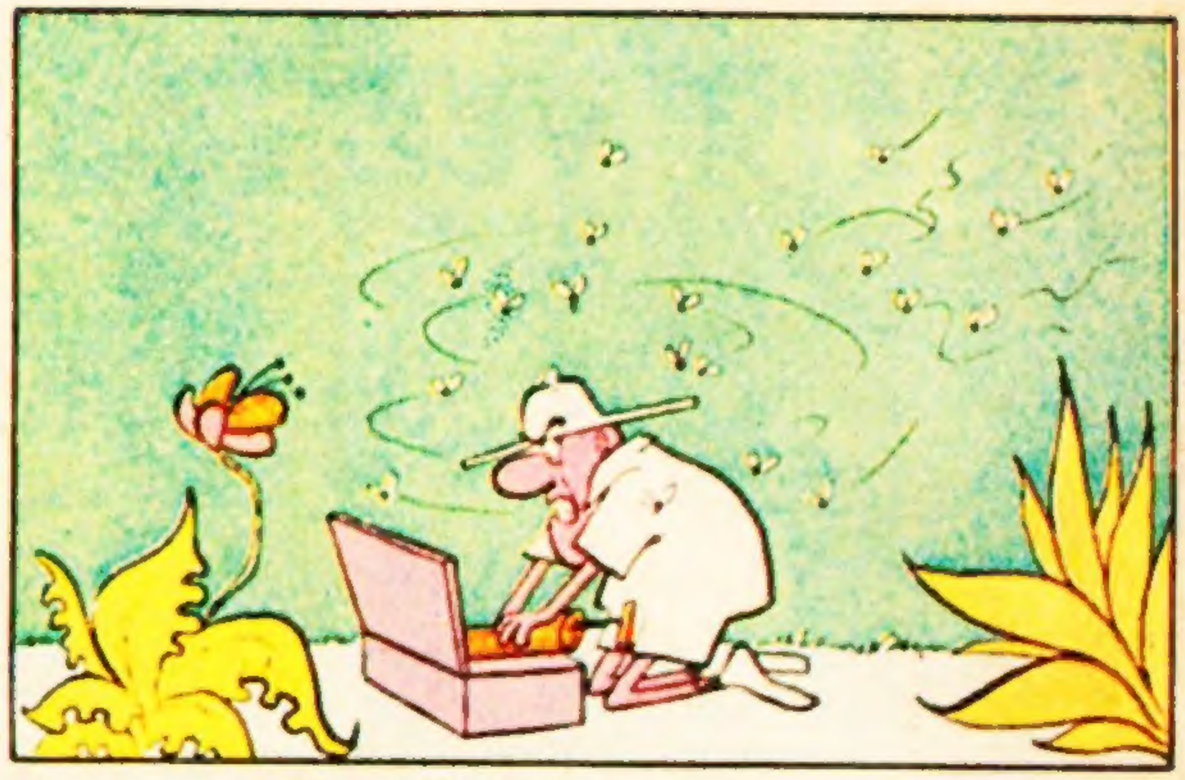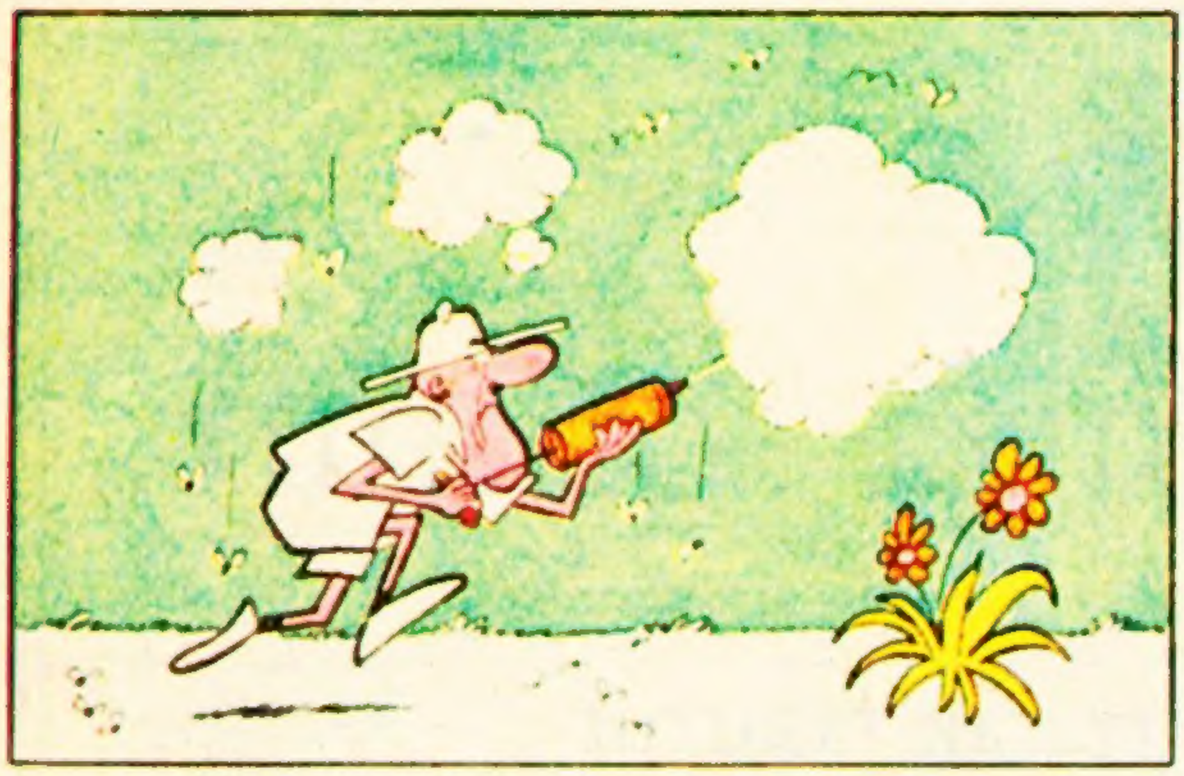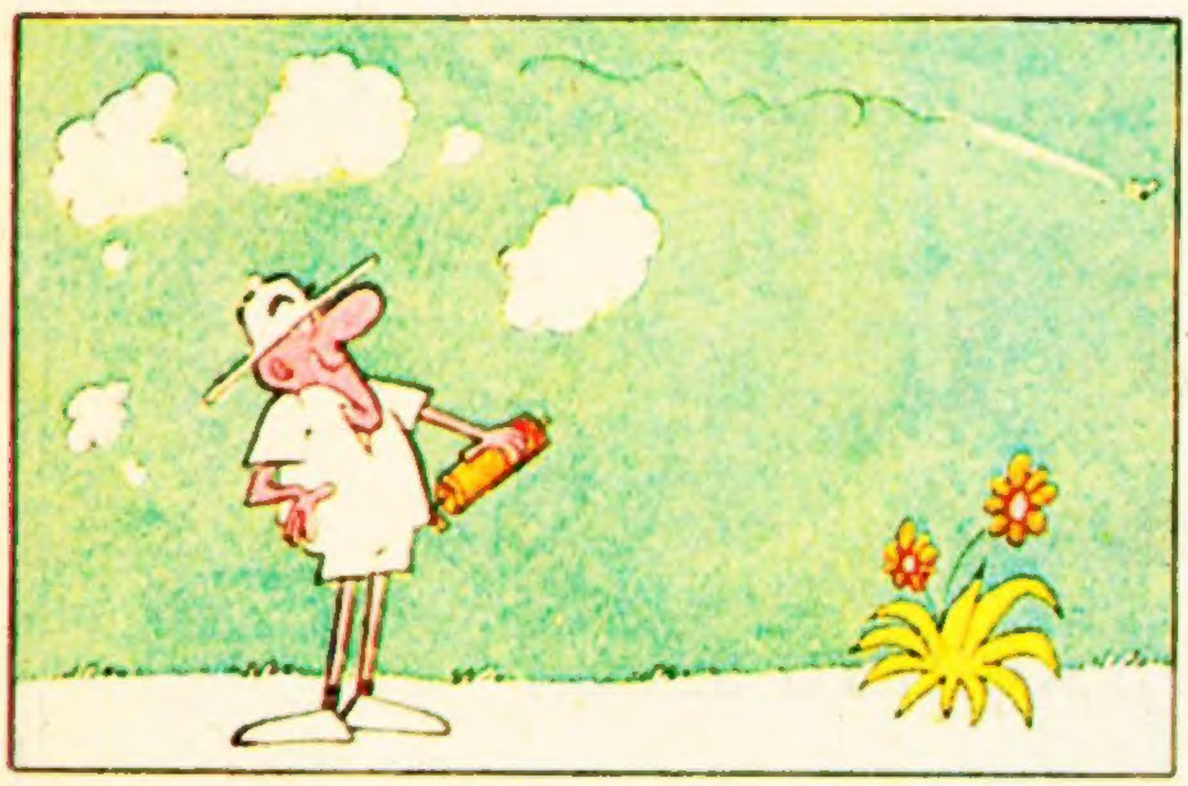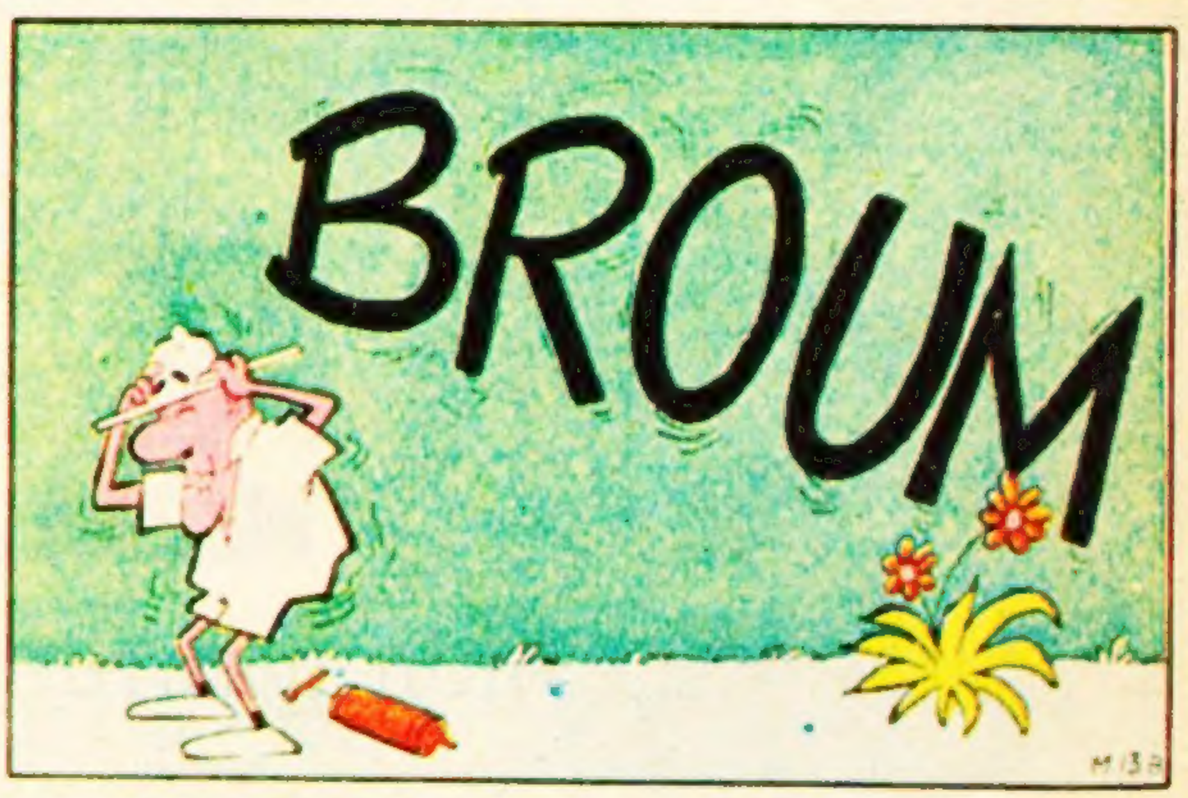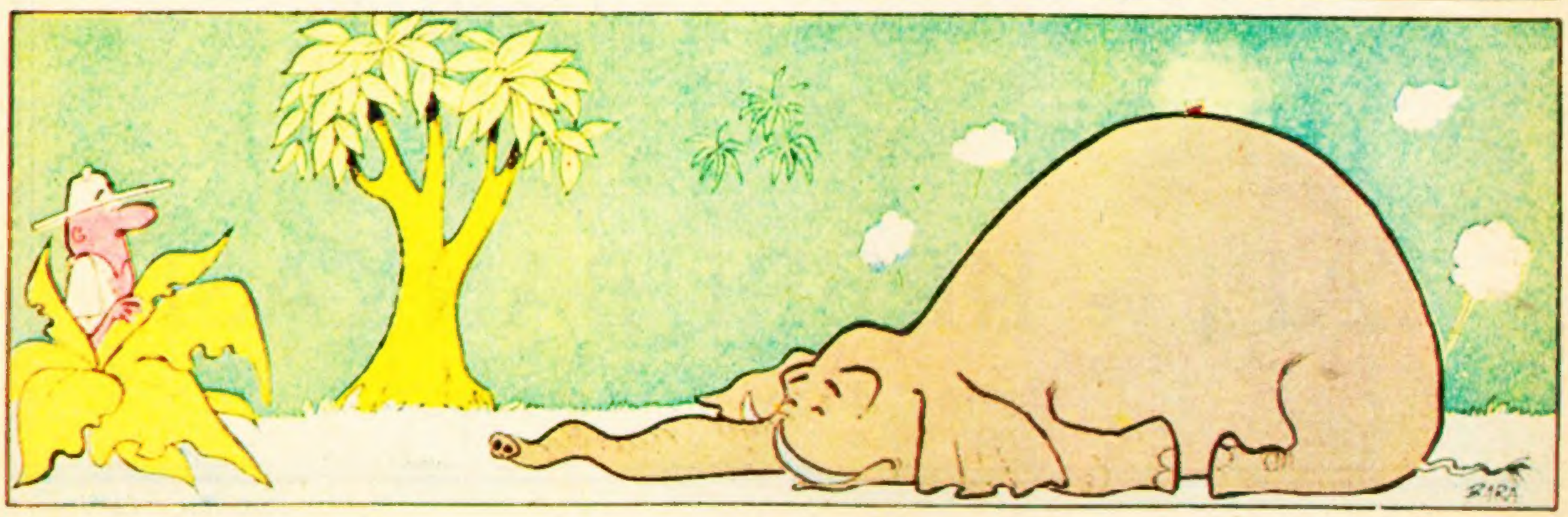
TURİST AMCA